

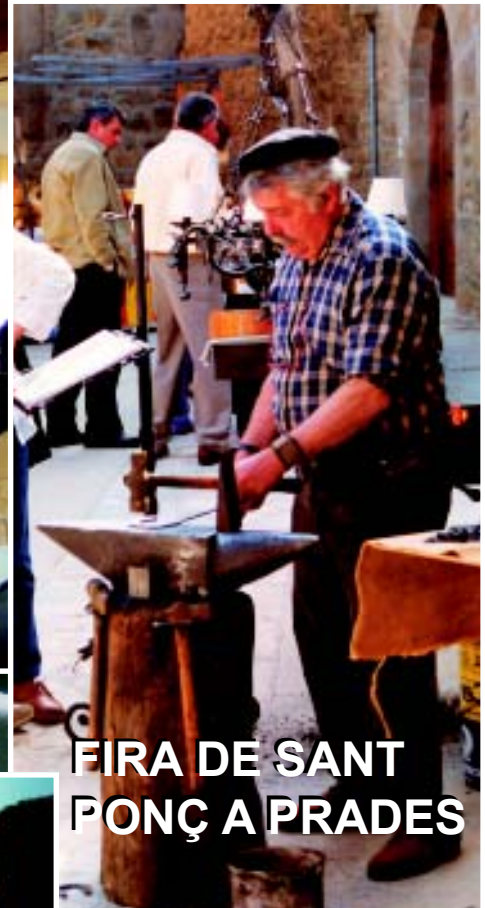
Llobregós

informatiu

NÚM 11 - ABRIL - MAIG 2005

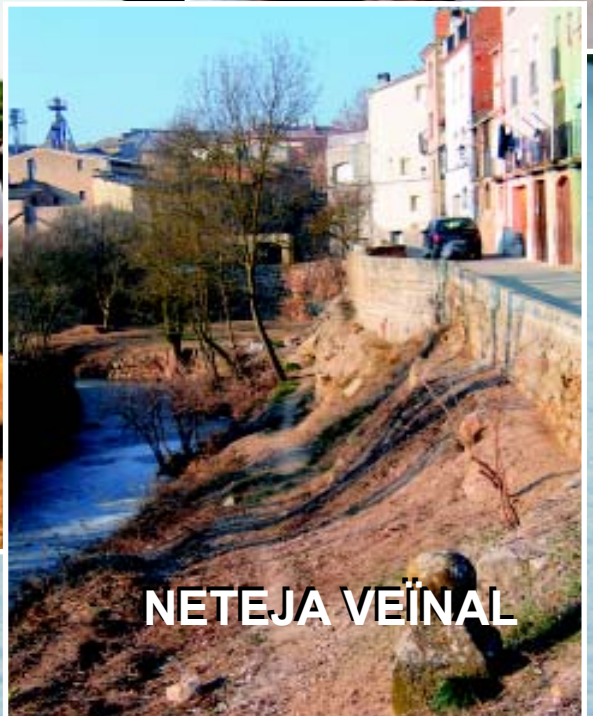
MOCIÓ DE CENSURA A TORÀ

FIRA DE SANT
PONÇ A PRADES

CARMELLES A
LLOBEROLA

NETEJA VEÏNAL

Núm 11 - abril - maig 2005

Revista bimestral d'informació i opinió

EDITA:
Associació Patrimoni Artístic i
Cultural de Torà.
Convent de Sant Antoni
c/ Convent, s/n
25750 TORÀ

Tel. 649 352 877

Subscripcions i publicitat:
Rosa M. Santamaria 973 473 253

CONSELL DE REDACCIÓ:

Albert Brau (Torà)
Ramon Fitó (Calonge de Segarra)
Maria Garganté (Sanaüja)
Fermí Manteca (Ivorra)
Ferran Miquel (La Molsosa)
Maria Morros (Castellfollit)
Ramon Palou (Pinós)
Imma Raluy (Biosca)
Daniel Vidal (Massoteres)
Coordina: Xavier Sunyer
Relacions públiques: Antònia Balaguer

COL·LABORADORS HABITUALS

Roger Besora, Anna Farguell, Montse Graells,
Noemí Mases, Marta Miramunt, Xavi Moreno,
Montse Oliva, Sílvia Porta, Ramon
Santesmasses, Montse Torné, Montse Vives

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO

Jordi Canals, Lluís Castany, Ezequiel Huguet,
Miguel Martínez, Miquel Puig, Natàlia Salazar

Disseny i maquetació: Fermí Manteca
Correcció lingüística: Marta Bagà i Dani Vidal

Subscripció anual: 10,00 Euros

A l'estranger: consultar preus

Número solt: 2,00 Euros

Dipòsit legal: L -798-2003

Impressió: Impremta Barnola (Guissona)

Tiratge: 600 exemplars

Aquest número està imprès en paper
ecològic, elaborat sense clor

www.llobregos.info
correu-e: info@llobregos.info

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa
Comarcal

és una publicació bimestral. Hi pot
participar i/o col·laborar tothom que
ho desitgi. El Consell de Redacció no subscriu
necessàriament les opinions expressades pels autors
dels articles, que en són els responsables. La Redacció
manifesta que no està obligada a acceptar totes i
cadascuna de les col·laboracions rebudes.

**Portada: Diferents notícies i reportatges que
trobareu a l'interior d'aquest número**

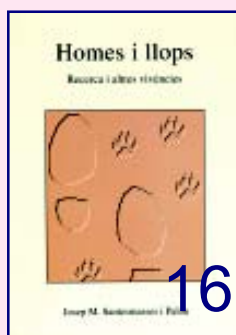
Contingut

Possible rec de compensació al
Llobregós

El teixit industrial del
Llobregós: Pinsos Bagà

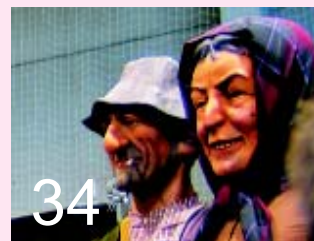

Un estudi a la recerca de la
memòria històrica del llop a les
nostres comarques

Excavacions arqueològiques
al castell de Castellfollit de
Riubregós

Les festes del Brut i
la Bruta de Torà

Els pastissers del Llobregós:
coca de sucre de Cal Pau

3	Editorial
5	Noticiari
9	... de la Vall
24	La salut
25	Salut mental
27	Fira a Prades
29	Senderisme
37	Opinions
43	Agenda
44	El temps
45	Passatemps
46	Des del balcó
49	La nostra cuina
50	Llibres
51	Esports

... i a més, suplement de regal:
El Còmic de la Premsa Comarcal

Editorial

L'ALTRE LLOBREGÓS

Des del passat mes de febrer, el nom del carrer Llobregós ha esdevingut quotidià dins la crònica i la geografia del desastre del Carmel. Hi havia, efectivament, un altre Llobregós que desconeixíem, entre el carrer de les Ciències i el passeig Maragall. Ben segur que en algun moment haurem apagat la televisió o bé girat el full del diari pensant: "pobra gent!", tot sentint-nos alleujats i secretament complaguts que el nostre Llobregós sigui tan diferent.

Però, què ens separa i què ens uneix, amb aquest "altre" Llobregós? Pensem-hi un moment: pensem si no ens hem sentit alguna vegada, des de la placidesa de la nostra vall, també un xic deixats de la mà de Déu. Pensem si realment les administracions -o els qui manen- sempre fan tot el que poden per a que la nostra qualitat de vida sigui millor.

El Llobregós és quelcom més que un riu, una vall o un carrer de Barcelona: és el batec d'allò que és humà, de les persones que estimen el lloc on viuen, sigui una vall secanera, treballada amb esforç; sigui un barri obrer, també construït amb esforç. Perquè estem fets de la mateixa pasta. Perquè aquí i al Carmel, el Llobregós existeix.

www.llobregos.info

AMB EL SUPORT DE

Gen. de Catalunya
Dep. de Cultura

Institut d'Estudis
Ilerdencs

Consell Comarcal
Segarra

Ajuntaments de la zona:

Biosca - Calonge de Segarra - Castellfollit de Riubregós -
Ivorra - Massoteres - La Molsosa - Sanaüja - Torà

**COOPERATIVA
D'ARTESA**

TORÀ tel. 973 473 152

Agrobotiga: vins, olis, caves ...
Adobs, fitosanitaris
Cereals
Llavors
Pinsos
Lubricants
Jardineria
Productes de neteja

bar-restaurant

**LA CASA DEL
PA I LA COCA**

can pep

PAU VENDRELL FITÓ

ctra. d'igualada - principat d'andorra
telèfon 93 869 30 38

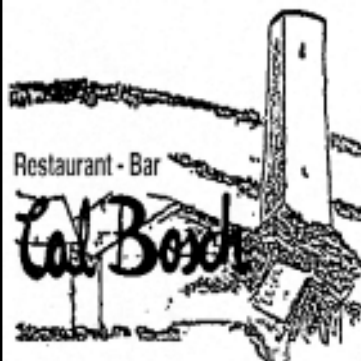
castellfollit de riubregós
(barcelona)

Enriqueta
perruqueria unisex
perfumeria
C/ Vall, 2 - Tel. 973 47 31 57 -TORÀ (Lleida)

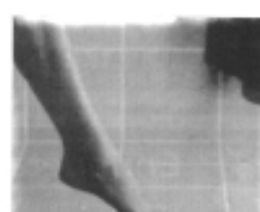

**FLECA
PASTISSERIA**
PERETÓ
Major, 2
Tel. 973 476 018
SANAÜJA
Ctra. de Lleida, 1
Tel. 973 460 458
PONTS

**Restaurant - Bar
Cal Bosch**
Tel. 973 47 32 12 - 25287 Ardevol de Pinós (Solsonès)
Els dilluns tanquem, excepte els festius

JOSEP ALARCON BERNAL
FONTANERIA, CALEFACCIÓ
I AIRE CONDICIONAT

EL CONFORT
La calefacció de terra amb aigua, irradia el calor d'una forma natural, de baix a dalt, raó per la qual es considera com la calefacció ideal, permetent un màxim confort i benestar.

C/ Eras, 15 • Tel. 973 47 32 67 • 25750 TORÀ

Restaurant Rural Cal Gou

Sant Serni

**cuina casolana
obert caps de setmana**

tel. 973473405

La Generalitat estudia fer el rec de compensació del Llobregós

La Generalitat, mitjançant l'empresa pública Regs de Catalunya SA, ha tret a licitació la redacció de l'estudi técnico-econòmic d'alternatives de transformació i millora de l'àrea regable a l'entorn de Rialb.

Aquest estudi, que té un pressupost de 65.000 euros, ha de pronunciar-se sobre la viabilitat de la construcció del que abans s'havia anomenat rec de compensació.

Encara es desconeix la dotació d'aigua que se li assignarà, així com el traçat del rec.

Les poblacions que podran gaudir d'aquest rec del pantà de

Rialb són: Ponts, Oliola, Vilanova de l'Aguda, Sanaüja, Biosca, Mas-soteres i Torà.

Per tant, de ser una realitat, el futur canal abastaria d'aigua tota la Vall del Llobregós fins a Torà i seria un complement del canal Segarra-Garrigues.

A diferència d'aquest darrer, el rec de compensació no comporta concentració parcel·laria i, en un principi, el cost de l'obra civil aniria a càrrec de la Generalitat. Per tant, les condicions econòmiques aparentment són molt avantatjoses per als pagesos i per als municipis afectats.

FOTO: XAVIER SUNYER

És necessari que tots els ajuntaments de la Vall donin suport a aquest projecte i facin gestions perquè sigui una realitat, ja que, amb tota seguretat, provocarà un augment de la renda agrària alhora que assegurarà l'abastament d'aigua per a les indústries de la Vall. *Xavier Sunyer*

Ivorra: nova pavimentació de la plaça Major

Durant el mes de febrer s'ha dut a terme a Ivorra la nova pavimentació d'una part de la plaça Major, que estava mal-mesa a causa de les gelades dels últims anys.

Les obres, contractades per l'Ajuntament, han tingut un cost de 3.400 euros i han estat finançades en part per la Diputació de Lleida. *Fermí Manteca*

FOTO: FERMÍ MANTECA

Llibres sobre el medi ambient per als nens de Sanaüja

FOTO: MARIA GARGANTÉ

L'Organisme Autònom de Parcs Nacionals, per mitjà del *Museu Nacional de Ciències Naturals* de Madrid, va fer el lliurament de llibres sobre conservació del medi natural i panells sobre flora i fauna als nens de l'escola de Sanaüja.

Aquesta va ser una aportació en motiu de la Setmana de la Ciència, que va tenir lloc a Catalunya i arreu de l'Estat el

passat mes de novembre de 2004. L'Ajuntament de Sanaüja, així com els habitants del poble, els nens de l'escola i els caçadors del vedat col·laboren des de fa dos anys en les diverses activitats d'investigació que el Museu de Ciències Naturals de Madrid duu a terme a Sanaüja a càrrec de la biòloga Aurora M. Castilla. *Maria Garganté*

Relleu a l'alcaldia de Torà

FOTO: XAVIER SUNYER

El Ple de l'Ajuntament de Torà del passat 11 de febrer va aprovar amb cinc vots a favor (CiU i grup mixt) i quatre en contra (INTO i CUP) la moció de censura presentada pel grup de CiU i el regidor Jaume Garrabou (ara al grup mixt) contra la gestió de l'alcalde Magí Coscollola.

La moció de censura es va presentar a finals del passat mes de gener argumentant que s'havien perdut les ajudes de la Generalitat per a construir el parc de bombers de Torà.

Posteriorment, i després de la intervenció del delegat de la Generalitat a Lleida, Jaume Gilabert, negant aquest extrem, la cap de llista de CiU, Mercè Valls, va justifi-

car la censura per *"la situació de desgovern en què es troba l'Ajuntament i pel retard en la construcció del parc"*.

Tant Magí Coscollola com Josep Anton Vilalta van manifestar durant el Ple extraordinari que el suport de Jaume Garrabou a Mercè Valls era degut a l'existència de presumptes interessos personals de tipus urbanístic, circumstància que ha estat negada per Garrabou.

En un comunicat difós per la CUP es fa públic que la crisi entre Coscollola i Garrabou va esclatar en el moment en què el primer va negar una llicència d'obres sol·licitada per Garrabou, que *"segons l'informe del tècnic corresponent, no s'ajustava al que preveuen per a aquella*

zona les normes subsidiàries de Torà".

Garrabou esdevé regidor de l'INTO el maig de 2004, ocupant el lloc de Miquel Polo, que havia dimitit. Només cinc mesos després Garrabou abandona el grup municipal de l'INTO, per desavinences amb Magí Coscollola, i provoca una crisi de govern que finalment li ha costat l'alcaldia a Coscollola.

Sigui com sigui, Mercè Valls recupera l'alcaldia que va perdre en les passades eleccions municipals quan, malgrat obtenir la majoria de vots, una decisió llavors molt qüestionada per alguns com també aplaudida per altres (l'aliança entre INTO i CUP) va donar l'alcaldia al cap de llista d'INTO. Xavier Sunyer

Exposició d'aquarel·les a Massoteres

FOTO: DANI VIDAL

Michael Hector Thomas exposa des del passat mes de febrer la seva obra pictòrica al local social del poble. Aquestes aquarel·les són la mostra del treball d'aquest pintor d'origen anglès durant els darrers quatre anys, des de la seva arribada a Massoteres. Les obres reflecteixen paisatges, alguns dels quals són indrets del municipi.

Els quadres els ha posat a la venda, i tothom que estigui interessat a veure la mostra o adquirir-ne algun ho pot fer cada cap de setmana (o qualsevol dia dirigint-se directament al pintor o al restaurant). *Dani Vidal*

Associació ARCS: trobada musical

Amb el lema *Volem ser una nota clara de pau dins la música universal*, el dia de Pasqua (27 de març) tindrà lloc a Sanaüja la 4a Trobada d'intèrprets d'instruments musicals, organitzada per l'associació ARCS i la Fundació Cultural Castell de Sanaüja.

L'acte se celebrarà a les sis de la tarda a la Placeta i hi està prevista l'actuació de diversos intèrprets, entre els quals destaca la de la professora Montserrat Calduch, organista del Santuari del Miracle. *Maria Garganté*

FOTO: XAVIER SUNYER

Treball artesanal a Ivorra

FOTO: FERMÍ MANTECA

Un grup de dones d'Ivorra s'han organitzat per tal de fer un curs de treballs artesanals. En efecte, un dia per setmana, i sota la direcció d'una professora de Solsona, realitzen treballs manuals, consistents en pintura i decoració sobre fusta, sobre vidre i sobre tela.

La iniciativa, que té un seguiment important entre les dones de la població, és previst que conclouï amb una exposició dels treballs realitzats. *Fermí Manteca*

L'Ajuntament de Sanaüja estrena nova pàgina web

Des de començaments d'any l'Ajuntament de Sanaüja disposa de pàgina web pròpia amb l'adreça www.sanauja.org. La web del municipi consta d'una caràtula amb informació de caràcter històric i turístic de la vila i diferents enllaços d'accés a notícies referents al municipi, les actes dels plens de l'Ajuntament, fotografies o un llibre de firmes. Per als sanaüjencs que viuen fora del poble, la web disposa, a més, de l'atractiu de poder veure cada dia la imatge del castell des de la Placeta, transmesa per mitjà d'una webcam instal·lada a la façana de l'ajuntament. *Maria Garganté*

Primera Festa del Cavall a Sanaüja

El passat 26 de febrer es va celebrar a Sanaüja la 1a Festa del Cavall, impulsada per l'Associació d'Amics del Cavall i que pretenia ser una celebració similar a la festa de Sant Antoni Abad, que va tenir lloc el dia 17 de gener.

La festa, que va comptar amb la participació de nombrosos cavalls i genets de la comarca, va consistir en un esmorzar popular, una cercavila amb cavalls, un dinar i ball popular al vespre, a càrrec del duet Stils-Glamour. *Maria Garganté*

ATURADA LA LICITACIÓ DE LES OBRES DEL PARC DE BOMBERS VOLUNTARIS DE TORÀ

El Butlletí Oficial de la Província de data 12 de febrer havia publicat l'anunci de la licitació de la primera fase de les obres del parc de bombers voluntaris de Torà.

La contractació del nou parc de bombers es va aprovar amb el vot favorable d'INTO i CUP, i l'abstenció de CiU, durant el Ple municipal extraordinari del passat 4 de febrer. D'aquesta manera, després de molts dubtes i polèmiques, finalment s'havia donat el primer pas per fer realitat la construcció del parc en una parcel·la situada vora la carretera de Ponts.

Un mes després, el Ple de l'Ajuntament del 4 de març, ara ja presidit per Mercè Valls com a nova alcaldessa, va acordar la suspensió temporal de la contractació de les obres del parc. La suspensió es va aprovar amb el vot favorable de CiU i grup mixt. INTO s'hi va oposar i CUP no va voler intervenir en la votació al·legant que no se li havia donat la documentació necessària dintre de termini.

Llobregós Informatiu ha demanat als diferents grups municipals que ens donin el seu punt de vista respecte a aquesta problemàtica. *Redacció*

Mercè Valls (CiU)

(Malgrat haver demanat la seva opinió, no hem obtingut resposta. Reproduïm, però, unes declaracions seves publicades a *La Mañana*):

«S'han gastat els diners per iniciar el parc, situació que qualifica de punible, per la qual cosa sol·licitarà un informe jurídic del tema. Creu que se'ns ha enganyat i s'han de depurar responsabilitats i algú les haurà d'assumir».

Magí Coscollola (INTO)

L'equip de govern INTO-CUP hauria contractat, executat i justificat, en breu però fora de termini, les obres de la primera fase del parc de bombers, ja que teníem el consentiment per fer-ho així. L'expedient de revocació iniciat d'ofici s'hauria tancat i arxivat després de comprovar que l'obra finalment ja s'havia fet.

Crec que el trànsfuga Garrabou tot això també ho sabia mitjançant les seves trucades a Interior i, per tal d'impedir que els fets ho demostrassin, va arrossegar els de CiU a presentar precipitadament la moció de censura que, per altra banda, haurien acabat presentant igualment dintre poc temps al·legant qualsevol altra excusa.

Ara intenten justificar la moció a posteriori i per això demanen a crits a Interior que revoqui a correu-cuita l'esmentada subvenció i volen retornar amb pressa els diners avançats, al mateix temps que us volen fer creure que aquests s'han "perdut".

Em sembla que els de CiU no s'han assabentat encara que -des de l'11 de febrer- ja no són a l'oposició sinó a l'equip de govern municipal.

Josep Anton Vilalta (CUP)

CiU i Garrabou van argumentar la moció de

censura afirmant categòricament que tenien proves que la subvenció per a la primera fase del parc de bombers havia estat revocada. Si això hagués estat cert (i no només una simple excusa d'una moció de censura amb motivacions molt diferents a les exposades), el que pertocava fer a la nova minoria governant era presentar la prova documental d'aquesta presumpta revocació en el primer Ple ordinari que se celebrés. No només no van fer això sinó que el document que van portar al Ple demostrava que a primers de març aquesta revocació no s'havia produït.

Ara es tracta d'escenificar una mentida: paraitzar el procés d'adjudicació uns mesos, fer veure que gràcies a la bona gestió del nou equip de govern "s'ha recuperat" uns diners que "s'havien perdut" i penjar-se la medalla. La maniobra no està exempta de risc: que un ajuntament insisteixi públicament que ha de tornar una subvenció, quan n'hi ha molts altres al·legant en sentit contrari, pot fer que la Generalitat caigui en la temptació de fer-los cas!

Jaume Garrabou (no assignat)

L'obligació de l'excalcalde Magí era fer les obres del parc de bombers abans del 28/10/2004, i no ho va fer, passant per alt tots els acords adoptats pel Ple (acords que ell va votar en contra) i les normatives de la Generalitat.

Per tot això també s'han perdut les corresponents subvencions per un import de 227.000 euros. L'excalcalde Magí va intentar contractar les obres del parc de bombers (després que a l'últim Ple es confirmés pels regidors que no formaven part de l'equip de govern que la subvenció estava revocada) fora de termini i sense garantir el seu finançament. Crec que no hi ha res més a dir.

MOCIÓ DE CENSURA

A L'AJUNTAMENT DE TORÀ

TENIR POR

Des de **Llobregós Informatiu** hem entès la moció de censura que s'ha produït a l'Ajuntament de Torà com una qüestió d'interès general.

L'opinió dels protagonistes ja la sabem pels mitjans de comunicació que se n'han fet ressò.

Nosaltres hem volgut conèixer i fer públic el parer d'aquelles persones que en algun moment de la seva vida han estat al front del consistori. Persones totes elles d'una reconeguda vàlua i honorabilitat.

En un primer moment la intenció d'aquesta revista era reflectir també el judici de toranesos i toraneses sense cap tipus de

vinculació amb l'Ajuntament, ni amb els esdeveniments.

Després de fer un primer sondeig vam haver de desistir d'aquesta idea inicial ja que, si bé tots als que havíem preguntat tenien una opinió feta, ningú volia que es fes pública.

El motiu: tenien por.

Por, de què? De dir el que pensen i d'assumir el compromís de donar la seva opinió.

Molt malament anem en aquest poble si a aquestes alçades encara tenim por d'opinar, de parlar amb educació i respecte d'un fet que ens afecta a tots i a totes. *Redacció*

FOTO: XAVIER SUNYER

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

TALLER DE REPARACIONS
DE VEHICLES

TALLER AGRÍCOLA
NOGUEROLA

Ctra. de Torà, s/n
Ardèvol de Pinós

Telèfon:

973 47 35 84

L'OPINIÓ DELS EXALCALDES

És evident que la utilització d'aquesta mesura ocasiona malestar entre els diferents partits. Perjudica les relacions personals, el normal funcionament del Consistori i la mateixa població.

Més enllà de la moció de censura i en pro d'una societat més justa i harmònica suggereixo aquesta solució: que l'alcalde i els regidors col·laborin conjuntament en les tasques

de l'Ajuntament, apartant la política i les qüestions personals. Si durant la campanya electoral es comprometen a treballar pel poble i aquest els elegeix, amb aquest sistema tenen l'oportunitat d'actuar pel bé de la comunitat, fent-ho com a persones unides. Que els acords prèviament consensuats per l'Ajuntament es donin a conèixer públicament mitjançant reunions periòdiques en les quals participin persones que, a més d'assistents, tinguin la facultat de fer els suggeriments que creguin convenients.

**Ramon Vilamú i Bonet, de 85 anys,
alcalde 1952-1960**

No puc pronunciar-me respecte a si els motius al·legats per l'oposició eren o no prou importants com per a justificar la presentació d'una moció de censura. Més aviat penso que no, però en aquests casos cada part afirma tenir la raó.

El que no m'agrada de les mocions en general ni d'aquesta en particular, i penso que mereixeria un estudi en profunditat per part dels poders polítics, són

les conseqüències que se'n deriven del seu ús.

Podria arribar a acceptar que, quan l'oposició guanya, provoqués la convocatòria d'eleccions anticipades; però, tal com està concebuda ara, no encaixa gens amb el concepte que tenim de la democràcia, ja que dona automàticament el poder al grup vencedor, fent possible que el criteri d'uns pocs invalidi i capgiri el resultat d'una consulta popular anterior expressada mitjançant les urnes. Cert que la llei ho permet, però per més legal que sigui, aquesta moció continua essent, al meu entendre, molt desafortunada.

Josep Bagà Ballús, alcalde 1960-1965

Crec que la moció de censura ha estat injustificada i injustificable.

No s'ha volgut deixar que l'alcalde i el seu equip fossin avaluats, al cap de quatre anys, mitjançant les eleccions municipals corresponents. Una sola persona ha estat capaç de decidir per tots nosaltres.

Cal recordar que Jaume Garrabou va accedir a la condició de regidor per Independents per Tora i aquesta candidatura, d'acord amb el seu programa electoral, mai hauria donat l'alcaldia a la Sra. Mercè Valls.

Per tant, el que ha fet el Sr. Garrabou és un frau a

aquesta candidatura i al seu electorat.

A més, servir-se del càrrec de regidor per defensar els seus interessos particulars enfront dels interessos generals, és un frau a tothom.

L'equip de govern format per INTO i CUP ha actuat d'una forma digna i responsable, ja que no han volgut mantenir-se en els seus càrrecs a canvi de cedir a les exigències particulars del Sr. Garrabou.

Per altra banda, la Sra. Mercè Valls (que ja va disposar dels seus quatre anys) i la resta de regidors de CiU no han tingut cap inconvenient a servir-se del Sr. Garrabou per obtenir el govern municipal... però ja veurem a canvi de què.

Magí Coscollola i Balagué, alcalde 1965-1979

La moció de censura plantejada a l'Ajuntament de Torà és un fet desagradable que malauradament està produint la divisió dels seus veïns i que en res beneficia la nostra estimada Vila.

Crec que una moció de censura sempre ha de ser l'última via, i que si un regidor està en desacord amb la trajectòria del seu grup polític té dos camins: o bé deixar l'Ajuntament i anar-se'n a casa, o bé adscriure's al grup independent i procurar ajudar a la governabilitat del Consistori defenent les seves idees amb mesura i

prudència, ja que l'administració i el govern d'un municipi no pot dependre dels capricis o de les enrabiades d'un regidor.

En aquest cas no trobo una justificació clara per a la moció i tot sembla indicar que respon a disputes personals i interessos particulars.

Els problemes que pateix la nostra Vila només poden arreglar-se amb la força que dóna la unitat de tots els seus veïns, amb el diàleg com a mitjà per a resoldre les diferències i amb la vocació de servei que han de tenir totes les persones triades per a ser els seus representants.

Ramon Riera Simon, alcalde 1979-87

La meva opinió sobre els darrers esdeveniments a l'Ajuntament de Torà va molt lligada als fets que es van produir ara farà dos anys durant les eleccions municipals.

Tots recordem les declaracions de Jaume Garrabou a la premsa i al públic en general sobre el seu aferrissat descontentament del govern de Mercè

Valls. Es fa difícil pensar que sigui la mateixa persona que li ha fet recuperar l'alcaldia.

Per alguns indicis podem suposar que ha buscat la solució a problemes personals derivats de la conflictiva situació urbanística en què es troben uns terrenys de la seva propietat.

La Sra. Mercè Valls ha aprofitat aquesta situació del Sr. Garrabou per a recuperar l'alcaldia. Penso i crec honradament que l'havia d'haver recuperat d'una manera més digna i noble.

Neus Molins Vilaseca, alcaldessa 1987-1995

Fa uns dies a Torà es va produir una moció de censura, fet contemplat en un govern democràtic. Això no és el millor que podia passar al nostre poble.

Des del meu punt de vista crec que amb bona voluntat i deixant interessos partidistes i polítics

a part, s'hagués pogut evitar.

Crec que d'això només en sortirà perjudicat el

poble, i que probablement portarà a una futura divisió entre els vilatans.

Així doncs, aquesta no és la millor manera de tirar endavant el futur de Torà.

Feta aquesta reflexió, demanaria a tots els membres d'aquest Consistori que intentessin treballar tots plegats pel bé del nostre poble i que deixessin a part les picabaralles, ja que si no és així estarem tots abocats a un abisme de difícil sortida, que el nostre poble no es mereix.

Antoni Ferrer Farré, alcalde 1995-1999

EL TEIXIT INDUSTRIAL DEL LLOBREGÓS (5)

PINSOS BAGÀ S A

ALBERT BRAU I BAGÀ.
FOTOS: XAVIER SUNYER

Era l'any 1968 quan quatre propietaris de diverses instal·lacions industrials i ramaderes s'associen per millorar la competitivitat en el sector de la ramaderia intensiva, que en aquells temps començava una forta expansió. La seu social queda instal·lada a Torà.

Els fundadors foren els empresaris Pere Creus, Ramon Torreguitart, Josep Bagà i Ramon Padullés. Tots ells van aportar a la societat les seves granges avícoles i porcines. També la fàbrica de pinsos d'en Josep Bagà situada a Torà. Les explotacions ramaderes estaven repartides pels municipis de Torà, Castellfollit de Riubregós i Sant Martí de Sesgueioles. En l'actualitat l'empresa està a mans de les famílies Creus, Bagà i Torreguitart.

L'activitat de l'empresa, com és obvi, està dedicada exclusivament a la fabricació i venda de pinsos compostos i a les explotacions avícoles i ramaderes, tan pròpies com en règim d'integració. De la seva producció ramadera, aproximadament un 75% és de porcí i el 25% restant de pollastres.

Pel que fa al pollastre, l'empresa cobreix tot el procés de producció, ja que té les pròpies granges de reproductores,

**CONSTRUCCIONS
BISCARAN S.L.L.**

Restauració cases de pagès
Treballs en pedra i obra
Noves construccions
Reparacions - rehabilitacions

Delta Residencial, 8
SOLSONA

Tf. 627443032
627443023

FORN DE PA
Argerich
Plaça de la Creu, 13 - Tel. 47 31 79 - TORÀ

les sales d'incubació i, finalment, les d'engreix. I en l'espai dedicat al porcí hi ha les naus destinades a truges reproductores que, un cop seleccionades, passen a les granges dedicades a produir els garrins que, a la vegada, arriben a les d'engreix com a estadi final abans d'arribar als escorxadors. Tant en l'apartat del pollastre com en del porcí, el fet de controlar tot el procés de producció garanteix una sanitat i una qualitat avui molt valorada.

L'àmbit territorial d'actuació de l'empresa és, des de la fàbrica de Torà, subministrar pinso i mantenir integracions a la comarca de la Segarra, l'Anoia, el Solsonès i la Noguera. La producció total que surt, tant de les granges pròpies com de les integrades, va destinada majoritàriament a escorxadors catalans.

La plantilla de l'empresa és de 33 treballadors repartits entre gerència, administració, servei tècnic veterinari, fàbrica, transport i personal de granges. Cal assenyalar que entre els treballadors es compten dos immigrants. El parc de vehicles

és de 7 unitats i totes destinades a repartiment i transport tant de pinsos com de bestiar.

La facturació de l'any 2004 va arribar a la xifra d'uns 12 milions d'euros.

En ser una empresa de caràcter familiar permet una atenció detallada de tot el procés productiu i així s'aconsegueix un bon control de costos, alhora que un envejable nivell de qualitat. I això és molt important en un temps en què la competència és molt ferotge i en què cal garantir al consumidor final que el producte que rep a casa seva reuneix tots els requisits de seguretat alimentària.

MTM ADVOCATS

Dret de família - mercantil - successions

Ens desplaçem on et vagi millor
93 869 98 20

BLAI GABINET DE SERVEIS, S.L.

PONTS - Tel. 973-460-500

TORÀ - Tel. 973-473.155

GESTORIA

ASSEGURANCES

LABORAL - FISCAL

COMPTABILITATS

LLIBRERIA - PAPERERIA

GRAELLS

Sant Joan, 2 - Tel. 889 82 40
08280 CALAF

JAUME CULELL GRAU

PINTURA I DECORACIÓ

Tel. 973 473 573 Mòbil 658 89 16 43
TORÀ (Lleida)

Perruqueria
Ma. Elena

Perruqueria Home - Dona

C/ Orient, 6, 1er, 2a.
Telf. 973 47 32 91
TORÀ

FORMIGEST S.L.

CONSTRUCCIONS

Plaça del Vall, - 25750 TORÀ (Lleida)

QUE VIURE &
«LA FACINA»

M. ROSA TARRUELLA
C/ VALL, 4
TEL. 973 473 006
TORÀ (LLEIDA)

assessoria

COFISCO
S.L.

Plaça de la Creu, 3 - 25750 TORÀ (Lleida)

tel. / fax 973 47 33 17

e-mail: cofisco@teleline.es

VENDA DE:
OLIS, LUBRICANTS
I GRASSES

ESTACIÓ DE SERVEI

MÁS

SERVEI A DOMICILI DE GASOILS

Ctra. d'Andorra, s/n
Tel. 973 47 35 81
25750 TORÀ

EL LLOBREGÓS, LLOC DE TROBADA

LLUÍS CASTANY VILASECA

FOTO: ARXIU CASTANY

Abans de l'any 1936, la zona del Llobregós situada entre els ponts de la Codina i Pinyol, anomenada Canal del Riu, tenia totes les masies habitades a l'igual que el poblet de Puig-arner*.

L'indret del riu al costat del molí del Cava** i la peixera de Masdeuró era lloc de trobada els diumenges de primavera i estiu. Les ombres abundants i la proximitat de l'aigua servien per l'esbarjo i per apaivagar la calor.

En el toll de la peixera hi abundava la pesca: barbs, bragues i anguiles.***

Per pescar, a part de la canya, s'utilitzaven tramalls i bartrols que, en poca estona, n'atrapaven en abundància. Amb el peix capturat es feia un dinar i encara en quedava per menjar, regalar o vendre.

Per la tarda, a can Macari, a Puig-arner, s'hi arreplegaven els veïns dels voltants; es feia ball amb l'acordió o un gramòfon. Un acordionista freqüent era en Tomàs de cal "Xè" de Talteüll.

En Fermí Vidal "Basomba", fotògraf de Guissona, hi anava sovint; d'ell és la instantània

que ens mostra un grup de 13 homes al costat de la peixera de Masdeuró.

A la imatge apareixen a 1a fila d'esquerra a dreta: Josep Besora del "Sot", Miquel Viladrich "Baixa" de Sanaüja i masover de "Masdeuró", Bepet Besora del "Sot", Julio Bernaus de "Cornudella", Josep Bernaus de "Cornudella", i Josep Castany "Sintet" de Puig-arner.

Darrera, dret, Josep Rosell "Margot" de Massoteres, i

Tomàs Oliva "Xè" de Talteüll. En Tomàs i en Julio porten com a bigoti un borro florit d'àlber, arbre abundant en aquest paratge.

En la part més alta hi ha Ton Serradell "Macari" de Puig-arner, Marcel·lí Besora del "Sot", Miquel Besora del "Sot", Sisco Bernaus de Cornudella i Pere Grau de "les Mates". En Peret de les Mates fou tristament conegut perquè a l'agost de 1936, un mes després d'esclatar la guerra, va ser detingut per una patrulla de la CNT-FAI de Cervera. Volien agafar el seu germà, però es van confondre i se'l van endur. Passant per Guissona es podia escapar però no ho va fer pensant que no li farien res i, camí de Ponts, sota Palou de Sanaüja el van posar en una garbera i van calar-hi foc. Tenia 36 anys.

Acabada la guerra, les masies es van anar despoblant, i amb la marxa dels habitants, caigué en desús la concurrència en aquest lloc i també, potser en sintonia amb ells i agreujat per la progressiva contaminació del riu, minvà el peix a la peixera.

*De Puig-arner hi ha la dita: "Puig-arner, quatre cases i un carrer" i efectivament les cases eren quatre: Cal Gualdo, cal Sintet o Masdeuró, cal Macari i cal Cuscullola. Segons en Gualdo, durant un temps en aquest lloc hi va viure una princesa inca portada per un avantpassat seu.

** F.X. Montanyà: "Topografia Mèdica de Pons i sa Comarca" El 12 d'Octubre de 1907 el molí del Cava desaparegué per la crescuda del Llobregós que a Ponts tenia una alçada de 7 a 8 metres.

*** F.X. Montanyà: "Topografia Mèdica de Pons i sa Comarca" A primers del s. XX en el Llobregós les bragues i anguiles hi abundaven i eren molt grosses.

HOMES I LLOPS, UN LLIBRE DEL JOSEP M. SANTESMASSES

ENTREVISTA A L'AUTOR

MONTSE TORNÉ

Què va ser el que el va portar a fer aquesta recerca del llop?

El Centre de Cultura de Cervera buscava algú a qui donar una beca per a la investigació de la presència del llop a la Segarra i un dia, quan el termini de sol·licitud ja havia passat, parlant amb una dona del Centre, vaig pensar que podia encarregar-me'n jo mateix.

Quines comarques abarca l'estudi?

Principalment la Segarra, però la gent també recorda històries d'altres llocs i per això també hi surt Prats de Rei, la Molsosa, Calonge de Segarra, el Solsonès, l'Aguda, Ribelles...

En el llibre, a part del llop, la gent explica altres records i anècdotes; creus que val la pena conservar la memòria dels avis abans que les vivències es perdin?

Sí, crec que s'han de conservar les històries dels avis, és molt important. De fet, he dividit el llibre en dues parts: una és estrictament de recerca, però l'altra és d'altres vivències que considero importants de conservar perquè formen part de la història i diuen molt de les nostres arrels, les maneres de viure d'abans... Considero que aquesta part és igual d'important.

El llop ha estat l'excusa per fer una compilació de memòries o era el tema central?

Des del principi el tema principal ha estat el llop, però com ja he dit també considero molt importants les altres vivències, que formen part de la recerca.

Per què has escrit tal com parla la gent?

Considero que un llibre així el pot escriure qualsevol, vull dir que tan sols es basa en el dictat. La gent t'explica unes coses i tu les transcrius, i penso que no són ningú per canviar les seves expressions: al contrari, cal conservar-les. Al principi, anava a fer les recerques i apuntava el que em deien, però cap al final m'enduia la gravadora i transcrivía literalment el que la gent

FOTO: ARXIU SANTESMASSES

em deia. Amb això m'he adonat de les diferències que hi ha entre una part de la comarca i una altra: sembla mentida que en tan poc espai pugui haver-hi accents tan diferents... Calia conservar aquesta varietat i per això he escrit literalment el que la gent em deia.

Què en penses, de la reintroducció del llop a les comarques catalanes?

De fet no es tracta d'una "reintroducció", perquè els llops han vingut a Catalunya de manera natural i això és un bon símptoma, ja que significa que el territori natural català està ben gestionat i els hi és favorable. Pel que fa a la por que ataquin a la gent, puc dir que en els últims anys no s'ha registrat cap cas d'atacs de llops a humans a Espanya, tenint en compte que al nord n'hi ha de 2.000 a 2.500! El llop tendeix a fugir dels homes i les llegendes que hi ha sobre atacs a homes són això: llegendes. En principi, els llops no són una amenaça per als homes.

Què és el que t'ha resultat més gratificant d'aquest treball de recerca?

Poder publicar el llibre. De fet, la beca que donaven era només per a un estudi que no tenia perquè publicar-se, però al final s'ha publicat i n'estic molt content, perquè significa traspassar informació, recollir coses que formen part de la història, deixar un testimoni que no es pot perdre.

Moltes gràcies.

ARDÈVOL: CLOENDA DEL PESSEBRE VIVENT

RAMON D'ARDÈVOL

Com cada any, en acabar el pessebre es va organitzar un dinar per a tots els actors i col·laboradors que d'una manera o altra van fer pessebre. Una gran paella d'arròs, xai i botifarra, pastís, cafès i licors, i cava a dojo. No hi vam escatimar res.

Fins i tot la gent del poble ens en *fem creus*, amb els pocs que som, de fer aquesta moguda per onzè any consecutiu.

Mentre se servien els últims cafès, es va donar l'estat de comptes de l'any passat i tothom qui va voler va prendre la paraula

amb el micròfon als dits; en especial els actors que van començar per primera vegada.

Entre altres coses, es va donar molta rellevància a la gran organització dels que passen al davant i la col·laboració dels pobles veïns, ja que, sense ells, el nostre pessebre seria diferent: dels 210 actors, només 67 som d'Ardèvol.

I per acabar, l'Antònia Balaguer, ens va explicar un conte d'un rei que tenia el nas vermell, però no pas de constipat sinó per una turca que va agafar de tant provar vins.

**Pinsos
BAGÀ, s.a.**

Fàbrica i Oficines :

Plaça la Creu, s/n.
Tels. 973 47 30 11 - 973 47 30 86
Fax. 973 47 33 58
25750 TORÀ
(Lleida)

MERCERIA
PERFUMERIA
OBJECTES DE REGAL
CONSETERIA

CAL GUÀTILES

Montserrat Solé Bonet

c/ Nou, 1 - Tel. 973 473 485
25750 TORÀ (Lleida)

ARQUEOLOGIA AL CASTELL DE SANT ESTEVE

Al llarg del mes de setembre de 2004, gràcies a la promoció de l'Ajuntament de Castellfollit de Riubregós que ha comptat amb el suport econòmic del Servei d'Arqueologia de la Generalitat, l'empresa especialitzada en arqueologia amb seu a Igualada, ArqueoCat SL, ha dut a terme sota la direcció de l'arqueòloga Natàlia Salazar Ortiz una primera actuació arqueològica al Castell de Sant Esteve.

El principal objectiu d'aquesta campanya arqueològica ha estat el d'establir una primera presa de contacte amb la fortalesa que senyoreja la vila d'origen medieval de Castellfollit per tal d'avaluar les dimensions del conjunt fortificat així com el seu estat de conservació actual.

La vila de Castellfollit de Riubregós al peu de la morrera on s'assenta el castell.

El Castell de Sant Esteve està assentat sobre un serrat guixenc, estret i escarpat, que es localitza a la riba esquerra del riu Llobregós, a 540 metres sobre el nivell del mar, i sota el qual es troba arrecerada la vila de Castellfollit de Riubregós. La fortalesa es compon avui dia d'un recinte emmurallat central dins el qual es conserven les fonamentacions de la torre mestra, multitud de murs i vàries dependències, tant a nivell superficial com soterrades. Complementant la línia defensiva d'aquest recinte central pel Nord i pel Sud es mantenen completament en peu dues torres albarranes, una de les quals, aquella que rep el nom de Torre del Ballester, ha estat sotmesa recentment a un procés de

consolidació i restauració.

La primera referència documental al Castell de Sant Esteve data del segle XI on apareix com un enclavament defensiu clau pertanyent a la casa comtal de Cerdanya. Més tard, l'any 1148, Castellfollit passà al domini directe dels comtes de Barcelona. A finals del segle XIII i fins a la fi de les senyories jurisdiccionals trobem que el castell estava senyorejat pels Cardona com a feudataris de la casa reial, els quals ja tenien sota el seu domini la majoria de places fortes dels voltants. Finalment, l'any 1822, en un context històric marcat pels enfrontaments entre absolutistes i reialistes durant el Trienni Liberal, el castell va ser volat pel general Mina provocant el seu

abandonament definitiu. La voladura del castell consistí en l'anorreament dels pisos superiors de les estances de la fortalesa, les restes enrunades de les quals, sense dubte, van colmar i continuen colmant tant les habitacions de la planta baixa com les subterrànies tot preservant-les.

Tot i que la rellevància històrica i arquitectònica del castell ha estat destacada per diversos estudiosos, fins al present ni les seves restes s'han vist sotmeses a cap intervenció arqueològica, ni han estat objecte de cap estudi històric aprofundit, exceptuant el realitzat l'any 1981 pel Centre de Documentació d'Art Medieval de la Universitat Autònoma de Barcelona al voltant del grafit medieval

descoberts a una de les sales del castell.

Davant de les importants dimensions de les restes conservades i degut a l'estat d'abandó en què es troben -una abundant vegetació amaga per tot el recinte restes de gran potència arquitectònica-, l'equip d'ArqueoCat SL vam decidir concentrar els primers esforços en realitzar una diagnosi històrico-arqueològica dels importants vestigis conservats, amb la finalitat de dissenyar el projecte d'excavació i consolidació arqueològica preventiva al qual s'hauria de sotmetre en un futur no molt llunyà el jaciment.

L'estudi arqueològic del que ha estat objecte el Castell de Sant Esteve ha consistit en la valoració de les restes mitjançant l'aplicació de mètodes d'estudi propis de l'Arqueologia. Per exemple, la determinació a grans trets de les fases històrico-constructives que han marcat l'evolució arquitectònica del conjunt ha estat possible gràcies a la lectura estratigràfica de paraments que s'ha aplicat a totes les estructures conservades. És a dir l'arqueòleg llegeix i interpreta cada mur, finestra, escala, sostre, etc. basant-se en paràmetres constructius i arquitectònics tot permetent-li conèixer la interrelació tant en el temps com en l'espai de cadascuna de les estructures que formen el castell; és el que els arqueòlegs denominem Arqueologia vertical.

Les conclusions preliminars que hem pogut extreure d'aquesta primera lectura arqueològica posen en evidència el gran potencial arqueològic del Castell de Sant Esteve, així com la urgència en encetar-hi els treballs d'adequació i consolidació arqueològiques abans que l'estat d'abandó en què es troba actualment el recinte malmeti definitivament les possibilitats d'explotació cultural que la fortalesa de Castellfollit ofereix dins del conjunt del Patrimoni Històric de Catalunya.

Gran sala subterrània, possiblement el celler

Torre del Raval

Porta monumental d'accés al recinte fortificat

Fàbrica de làmpades - Torà
Tel. 973 468 100

**Làmpades de
tots els estils
a preus
excepcionals**

Horaris: matí de 2/4 de 9 a 2/4 de 2
tarda de 3 a 3/4 de 7
dissabte de 10 a 1

DANI VIDAL

TOPÒNIMS ROMANS A LA VALL DEL LLOBREGÓS (II)

Presentem avui un grup de noms d'indrets ben coneguts, l'origen dels quals és romà. La influència de l'imperi romà en la cultura, en la llengua i en els costums va ser molt important i forma part de la nostra història.

Sant Pere de l'Arç (o Sant Pesselaç)

Aquests dos noms són equivalents ja que Pesselaç és una contracció de Pere s'Arç (Pere de l'Arç). A partir d'aquesta forma llatina s'ha donat la següent evolució: Peressarç > Pelessarç > Pesselarç > Pesselaç, que consisteix en una aglutinació, una dissimilació (canvi de la primera /r/ a /l/ per influència de la segona /r/), una metàtesi (inversió de l'ordre de les consonants /l/ i /s/) i un emmudiment de la /r/ final.

El Soler

Prové del llatí SOLUM > sòl (terreny). El significat del topònim pot provindre de qualsevol d'aquestes dos accepcions del mot sòl: "terreny despoblat en el qual es pot construir" o en relació amb el "paviment, pis..." (element arquitectònic concret).

Torà

Pel que fa a l'origen d'aquest nom trobem dos hipòtesis diferents en els autors presos com a referència.

D'una banda, Albert Turull, en *Els topònims*

de la Segarra, sosté que és una evolució del llatí TAURANUM, sufixació de l'antropònim (nom de persona) masculí TAURUS.

D'una altra banda, Joan Coromines, a l'Onomasticon Cataloniae, arriba a la conclusió que Torà té un origen preromà. Podria provindre de l'ètim Toranis (déu cèltic del Tro, que donà nom al riu Tarn), que en el cas que ens ocupa es referiria al retrò que es produeix en la confluència de dos rius (lloc on se situa la vila).

Una altra hipòtesi (descartada, però, per aquests dos estudiosos) és la combinació entre el mot semític OR (aigua) i l'àrab TORAT (riquesa o terra de riquesa), que era proposada per l'historiador Jaume Coberó i recollida també per Pere Balaña.

Vallferosa

És un topònim compost pel substantiu "vall" i l'adjectiu provinent del llatí FRAGOSUS (escabrós). Aquesta denominació és versemblant per la situació del lloc, una vall en un indret boscos i fins a cert punt "feréstec".

NATURA A LA VALL: EL TEIXÓ

TEXT I FOTOS: XAVI MORENO

El personatge que ens ocupa és un autèntic bandit: amaga el seu rostre sota una màscara blanca i negra, assalta els horts per al seu propi benefici i s'amaga en un cau difícil de trobar que només abandona al capvespre i a la nit.

Darrere la màscara ens trobem, però, amb un animal simpàtic, elegant i poc hàbil. Es tracta del teixó o *Meles meles* com en diuen els científics, un mustèlid atípic de gran dimensió, corpulent i amb unes potes molt robustes que té com a sentits més desenvolupats l'olfacte i l'oïda. El teixó és un omnívor oportunista i com a tal menja de tot, des de pollets que

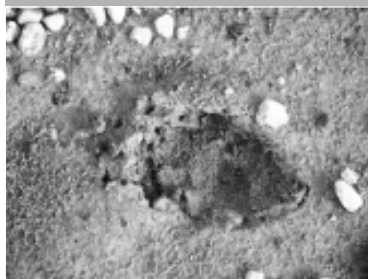
cauen del niu a la primavera a mórtes a la tardor, i sobretot cucs de terra, el seu àpat preferit.

Els teixons viuen soterrats en petits grups familiars en teixoneres que hereten de generació en generació. Aquestes teixoneres constitueixen autèn-

tics laberints de galeries i cambres amb més d'una sortida que excaven amb les seves potents garres davanteres.

Veure'l a la nostra Vall és difícil però no impossible, tot sovint de nit i per carreteres i camins poc transitats pot aparèixer al davant del cotxe i desaparèixer ràpidament a la foscor de la nit. Detectar-ne la presència, però, és relativament

L'empremta

Curiositats entorn dels teixons

➤ Sabíeu que el seu nom científic *meles* traduït del llatí vol dir mel? Segons sembla els teixons són grans gormands i la mel els hi encanta. A més a més resulta que són immunes a les picades d'abelles.

➤ Sabíeu que antigament la carn de teixó s'havia consumit i que amb el seu pèl es feien brotxes d'afaitar?

Dites de la padrina

"Quan la lluna està en rodó, caça la feixina, la guilla i el teixó"

fàcil. El teixó diposita els seus excrements en forats excavats al terra d'uns deu centímetres de fondària anomenats "latrines" i que acostumen a realitzar a prop d'alguna de les entrades al cau. Una altra pista poden ser les seves petjades com mostra la fotografia de dalt.

Taller SANTI
SANAÜJA

Ctra. Guissona, s/n
Tel. 973 47 61 31
Mòbil. 636 32 86 16
25753 SANAÜJA (Lleida)

Pintors
Vila

C/. Escots, 6 Sanaüja Tel. 973 476 163

TALLERS *Art*
Gargantè

Ctra. Barcelona - Andorra, s/n
25750 TORÀ (Lleida)
Telèfon 973 47 34 21

Josep Viladrich

Paintura i Decoració

Carrer Occident - Tel. 973 473 455 - TORÀ

- Fred industrial i comercial
- Instal·lacions
- Manteniment i reparacions
- Instal·lacions d'aire condicionat
- Rètols lluminosos

**GAR
FRED**
c. de b.

C/ Convent, 12
25750 TORÀ

Tel. i Fax. 973 473 387

Gimnàs
TORÀ

Us ofereix:

loga
Aeròbic
Manteniment
Ball de saló

Av. Solsona, 49 - 25750 TORÀ

Tel. 973 473 506
637 714 105

iberCaja

Al seu servei

Plaça La Creu, s/N
25750 TORÀ (Lleida)
Tel. 973 47 32 27

"cal xandri"

Sant Jaume, 33
tel. 938698168
08280 CALAF

EXCAVACIONS DUOCASTELLA, S.L.

CASTELLTALLAT - Tel. 93 743 30 52 - Tel./Fax 973 473 163
08263 SANT MATEU DE BAGES (Barcelona)

Restaurant Cal Borres

Plaça Major nº 1

Biosca (tel. 973473632)

Menú de dilluns a divendres

Cap de setmana carta

Dimecres, descans setmanal

LA FESTA DE SANTA ÀGATA, LA FESTA DE LES DONES

FOTOS: ANTONI MIRAMUNT

Èxit de participació en el sopar de Santa Àgata, celebrat el dissabte 19 de febrer a Torà, al qual van assistir tres-centes cinquanta dones.

Enguany l'organització de l'acte ha anat a càrrec de Trini Mases, que ha donat el relleu a Maria Carmen Pena, com a nova alcaldessa de la festa per al 2006.

Un grup de balladors brasilers es van

encarregar de donar ritme, color i ambient a la festa, que es va caldejar de valent amb una generosa desfilada de roba interior masculina.

La vetllada va ser amenitzada per l'orquestra *La Tribu* del manresà Santi Arisa, que un any més va complaure tothom.

Per la seva part, Jordi Castellana va ser elegit el noi amb més *feeling* de la festa. *Redacció*

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

Plaça del Pati, 4
25750 TORÀ

telèfon
973 47 30 83

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

QUEVIURES

Francesc Llordès i Rovira

ESTANC

Plaça Major, 8 · Tel 973 476 055
25753 - SANAÜJA (Lleida)

Llobregós
Informatiu

23

ANIMALS DE COMPANYIA

DR. MIGUEL MARTINEZ VICENTE,
CAP LOCAL DE SANITAT DE TORÀ

Cada vegada són més les persones que decideixen tenir animals de companyia ja que aquests juguen un paper molt important dins la família. Tenir un animal a casa no només suposa gaudir de la seva companyia i dels seus jocs, sinó que també comporta una sèrie de responsabilitats envers l'animal i amb la societat en què conviu.

A continuació s'exposen una sèrie de recomanacions per fer més satisfactòria la convivència entre nosaltres. Cal mantenir els animals en bones condicions higienico-sanitàries, no només per a ells mateixos, sinó també per a les persones que hi conviuen.

Per això és important:

- 1.- Rentar-los sovint.
- 2.- Seguir un programa de vacunacions contra les malalties infeccioses.
- 3.- Portar-los periòdicament al veterinari perquè revisi el seu estat de salut i sempre que s'observi algun símptoma de malaltia.
- 4.- Desparasitar-los internament (pels cucs intestinals) amb la periodicitat que recomani el veterinari.
- 5.- Extreure les mesures de lluita contra els paràsits externs (puces i paparres) a finals de la primavera i de l'estiu.
- 6.- És important rentar-se les mans després d'haver tocat els animals de companyia, sobretot si ens han llepat o estaven bruts.
- 7.- Els animals són uns bons amics dels infants, però hem de vetllar perquè tinguin uns bons hàbits higiènics després de jugar amb ells.
- 8.- Cal tractar bé els animals, donant-los

FOTO: LAURA SUNYER

l'espai que necessiten i alimentant-los correctament segons les seves necessitats. No els hi doneu vísceres crues.

9.- Quan traiem el gos a passejar l'hem de dur amb la corretja. Cal respectar els indrets per on passem, deixant-los nets com estaven. Si no hi ha llocs especials perquè el gos faci les seves necessitats, caldrà que recollim les seves deposicions.

10.- És molt important identificar els animals de companyia perquè, en cas de pèrdua, serà molt més fàcil recuperar-los.

11.- Si per qualsevol motiu no podeu seguir tenint el vostre animal de companyia, no l'abandoneu i poseu-vos en contacte amb la protectora d'animals més propera.

ESBROSSAR - VORERES
MARGES DE BARDISSES
BRANCADA FORESTAL

A TOTA BROSSA

Josep Mª Comas Canal (Casa LA POBLA)
tel. 973299371 fax. 973473156 - 25287 PINÓS (LLEIDA)

Joan Closa i Flores (Casa LA PERA) tel. i fax 973473156
25287 ARDEVOL DE PINÓS (LLEIDA)
e-mail: closasoler@terra.es

**LLIBRERIA
ROVIRA**

Estanc
Videoclub
Papereria
Objectes de regal

Mª Rosa Mases Riu
P/Vall, 16 Torà (Lleida)
Tel. i fax: 973473346

SALUT MENTAL

CULTIVAR LA BONA CONVIVÈNCIA

FERMÍ MANTECA

No és cap descobriment a aquestes altures dir que l'home és un ésser social, qualitat que li permet viure amb els altres, és a dir, conviure. Per tant podem dir que la convivència és una de les característiques humanes més pròpies i que cultivar la bona convivència és el que més pot contribuir al benestar i al desenvolupament harmònic de la persona.

No és cap secret tampoc que les males formes de convivència és una de les xacres de la humanitat que afecten moltes persones i contribueixen a la infelicitat de molts. A més, ningú, en cap status social, no es veu lliure d'aquest mal. Una de les característiques que malmeten la convivència és l'afany possessiu de les persones, intentar posseir l'altre, dominar-lo, tenir poder sobre ell.

Dintre de moltes famílies i en les relacions socials, la convivència es transforma en una manera de possessió que a vegades arriba a situacions tan límits que es converteix en un drama que salta a la secció de successos dels mitjans de comunicació. Però sortosament només pocs casos arriben a aquest límit i, tanmateix, es donen molt entre nosaltres aquelles situacions subtils que fan de la convivència un mal. Els psicòlegs parlen de relacions de "doble vincle" com aquella en què una persona lliga a l'altre de tal manera que faci el que faci la farà sentir culpable. Demanar una cosa a l'altre i, si la fa, tirar-li en cara el que ha fet, és una manera de lligar-lo

creant una dependència malaltissa. Aquestes situacions són més comuns del que sembla i creen infelicitat i molts problemes psicològics i de relació.

S'hauria de cultivar la bona convivència. Les relacions humanes, per ser veritablement humanes, han d'estar basades en la llibertat, característica humana per excel·lència. L'amistat, les relacions de parella, la convivència familiar i tot tipus de relació entre les persones haurien d'estar fonamentades en el respecte a la llibertat de l'altre, en l'acceptació de l'altre tal com és, en la no interdependència psicològica i en no crear en l'altre sentiments de culpabilitat. Només així es pot anar creant un món de relacions sanes que contribuirà a tenir més felicitat i més benestar entre les persones.

SERVEIS FUNERARIS DE TORÀ, BIOSCA I SANAÛJA

FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF

SERVEI PERMANENT 24 HORES

Avda. de la Pau n° 12 CALAF tel. 938698548 - 938698491 - 938680011

REPRESENTANT A TORÀ

LLUÍS SOLÉ MONTAÑA I TERESA MIRASÓ PASCUET

C/ Sant Gil n° 1, 2on, 4ª edifici Molí. Torà tel·l 699373274

REPRESENTANT A BIOSCA I SANAÛJA

ANTONI PARRA LÓPEZ

C/ Vilas s/n. Sanaüja tel. 973476078 - 679483950

*Al servei de la comarca
des de 1895*

Tel·l: 938698019

Floristeria 938680301

ah

AGRIPLANT HUGUET

SERVEI INTEGRAL DE JARDINERIA

Tècnic especialista en jardineria

Planificació, construcció i conservació de jardins

CENTRE DE JARDINERIA
c/ Falguera s/n. Jorba s/n
08260 CALAF

Tel·l: 699 63 35 20

Ctra. de Calaf, nau 2
25750 - TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 590
Fax 973 473 807

Ramon Prats Serrat

TRANSPORT ESCOLAR
SERVEIS NACIONALS I INTERNACIONALS
GRUPS PARTICULARS

Ctra. de Calaf, nau 2
25750 - TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 590
Fax 973 473 807

Hostal de Pinós

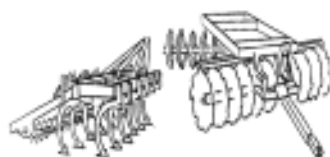
973 473 062

Plaça del Santuari, sn
25287 Pinós

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BANY I COMPLEMENTS

JORDI VILAR, S.L.

Ctra. Manresa, km. 50 - 25280 SOLSONA
Tel. 973 47 2077 - Fax 973 48 2373

Tallers Porta
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Josep Porta Gené
Avda. de Solsona, 22 - Tel. (973) 47 31 00
25750 TORÀ - LLEIDA

mobles
PEREZ

IL·LUMINACIÓ - DECORACIÓ - INTERIORISME

Plaça Barcelona'92, núm.3 • C/ Isidre Vilaró, 14 - 08280 CALAF (BCN) - Tel./Fax 93 868 04 28

CONSTRUCCIONS

J. Antoni Parra

C/ Vilàs, s/n • Tel. 973 47 60 78 • SANAÜJA

Furas, S.A. Cables & Cordsets

Avda. 23 de Gener, 1
Tel. 34.973.47.30.04-Fax: 34.973.47.33.49
e-mail: furas@furas.com - http://www.furas.com
25750 Torà (Lleida) - Spain

el **QUIOSC**
del passeig

Passeig Santa Colomanda, 15
Tel. i Fax 93 868 02 76
08280 CALAF

La Fira de Prades convida

FOTOS: XAVIER SUNYER

El proper diumenge dia 8 de maig se celebrarà a Prades de la Molsosa la sisena edició de la Fira de Sant Ponç. Una vegada més, als carrerons del nostre petit poble s'hi viurà una diada de fira ja consolidada, la qual cosa és possible gràcies a la il·lusió i esforç de les persones que hi vivim, de les que hi han viscut i d'aquelles que hi tenen lligams molt arrelats. Tornaran les parades, les mostres d'oficis i, principalment, la música al carrer que, any rere any, ha anat prenent protagonisme. També *La Fornal*, revista anual que edita l'Associació Cultural de Prades, sortirà al carrer amb noves aportacions de persones que, amb el seu testimoni, contribueixen a la recuperació de la memòria històrica del nostre poble.

Us hi esperem!

ASSOCIACIÓ CULTURAL DE PRADES

La Fira de Prades convida

FOTOS: ASSOCIACIÓ CULTURAL DE PRADES

PROGRAMA:

9 del matí: mostra de Pintura ràpida

9 a 11 del matí: esmorzar de Fira

10 matí: obertura de la Fira
d'Antiguitats, Artesania i Música
al carrer

10,30: Missa de Sant Ponç i cant
dels Goigs

A partir de les 11 del matí: Música
tradicional al carrer

2 del migdia: dinar amb *arrossada
popular*

6 de la tarda: VETLLADA DE
CLOENDA amb música i xocolata
desfeta i coca per a tothom

Hi haurà servei d'entrepans
i bar tot el dia

SENDERISME

HEM PUJAT A L' ANETO

L'Aneto, al centre de la imatge, vist des de Vicfred

TEXT: JORDI CANALS
FOTOS: XAVIER SUNYER

Jordi Canals, enginyer de forests, reviu l'ascensió a l'Aneto que va fer l'any passat juntament amb membres de l'APACT. El Jordi és un experimentat alpinista i un enamorat de la muntanya. Actualment resideix i treballa a Koli (Finlàndia), on ha obtingut una beca per a desenvolupar un projecte relacionat amb la influència de la neu artificial sobre la vegetació.

L'Aneto, cim culminant dels Pirineus amb 3.404 metres, és, malgrat la llunyania, fàcil distingir-lo a l'horitzó des de Vicfred, Ivorra, Calaf o el Santuari de Pinós en dies de bona visibilitat.

Es localitza a la Vall de Benasque o Benàs (Osca). Forma part de l'imponent massís granític de la Maladeta, el qual acull altres 28 cims que superen els tres mil metres sobre el nivell del mar, declarat Parc Natural l'any 1994.

La crònica d'aquest relat s'inicia un divendres a la tarda de principis del mes de juny, quan, després de treballar i haver conduït un bon grapat d'hores, deixo el vehicle a l'aparcament del pla de la Besurta, situat a 1.900 metres d'altitud. Amb gran sorpresa i alegria em retrobo amb els companys de l'APACT que m'han estat esperant.

Ja és de nit i amb l'ajuda dels frontals iniciem la pujada de mitja hora fins al refugi de la Renclusa (2.140 m), on dormirem.

El refugi està ple, majoritàriament ocupat per catalans i bascos. Alguns ja han fet cim i ens posen al corrent de l'estat de la neu i de la previsió del temps.

El dissabte s'inicia tal com va acabar el divendres: caminant. La llarga durada de l'ascensió, entre 4 i 5 hores, obliga a despertar-se aviat. Comencem a tirar amunt al voltant de les 5 del matí cap al primer objectiu del dia, el Portilló Superior. Aquest pas natural, situat a 2.870 metres d'altitud, separa les geleres de l'Aneto i de la Maladeta, darrers vestigis de les glaciacions quaternàries i declarades Monuments Naturals.

Aquesta primera part de l'ascensió no presenta cap mena de dificultat, deixant de banda l'esforç que

HEM PUJAT A L' ANETO

cal fer per superar els forts pendents de neu existents, esforç que es compensa amb la visió de les primeres llums del dia i els relleus que es comencen a presentar tot al voltant nostre.

En dues hores arribem al Portilló Superior. Hem fet 700 metres de desnivell. Surt el sol, el dia és clar, l'espectacle és impressionant. Ara ja veiem el nostre objectiu, el cim de l'Aneto.

Entre ell i nosaltres ens separa un espai immens, la gelera de l'Aneto ara coberta d'un bon tou de neu. A final de temporada, quan la neu s'haurà fos, deixarà al descobert la tartera, el glaç i les esquerdes. És la gelera més gran dels Pirineus; actualment es troba en evident estat de regressió com la totalitat de geleres d'Europa.

La travessa de la gelera fins assolir el Coll de Corones no presenta extremades dificultats durant aquesta època de l'any, només cal seguir la traça marcada a la neu pels centenars de persones que ens han precedit utilitzant aquest itinerari des d'inicis de temporada.

Cal tenir present l'existència de perilloses esquerdes amagades sota la neu; per tant és necessari anar equipats amb grampons, piolet i sobre tot guants si observem capes de gel.

Tardem una hora i quart per travessar la gelera i arribem al Coll de Corones a 3.198 metres d'altitud. Davant nostre es presenta un llom amb forta pendent que resulta més perillós durant l'estiu, degut al gel. Fora d'aquesta època, l'única dificultat és seguir al qui va davant. Un cop superat aquest pendent, es presenta el tram clau de l'ascensió a l'Aneto, el famós

i de vegades temut *Pas de Mahoma*. Veiem el cim a uns 30 metres, però ens separa una afilada i exposada aresta de roca que, sense presentar grans dificultats, pot ferir la sensibilitat dels menys avesats. L'únic problema que podem tenir-hi és l'excés de gent. Nosaltres hem matinat i som dels primers a arribar.

Tot assegurant els peus i les mans, aconsellats per tothom que es troba tant a davant com a darrera, arribem, ara sí, al cim dels Pirineus.

Com en qualsevol ascensió, l'espectacle que s'obre

El pont de Mahoma

Es tracta d'una estreta aresta de blocs de granit que no arriba als trenta metres de llargària. A cada costat hi ha un profund estímbol, per la qual cosa l'ús de la corda dona seguretat en aquest tram, que no és difícil, però sí perillós.

L'origen del nom es deu a la nota que Franqueville apuntà en el seu llibret sobre la primera

ascensió a l'Aneto, el 1845: *"Aquest pont de Mahoma és l'única via que se'ns ofereix per arribar al final"*. Cal saber que segons l'Alcorà, per guanyar la glòria, una vegada acabat el judici, els homes passen per un pont (*cirat*) més fi que un cabell i més afilat que el tall d'una simitarra. Només els justos el travessen, la resta cauen a l'infern. Aquesta metàfora, molt a l'estil de l'època, tingué tal èxit que donà nom a la cresta final.

(*Aneto-Maladeta, Josep Tera i Camins. Ed. Montblanc-Martín, 1992*)

La glacera de l'Aneto a finals de primavera

El cim

Temps i altitud, via normal a l'Aneto:

0.00 Pla de la Besurta, 1.900 m
0.30 Refugi de la Renclusa, 2.140 m
2.30 Portilló Superior, 2.870 m
3.45 Coll de Corones, 3.198 m
4.45 Cim de l'Aneto, 3.404 m

sota els nostres peus recompensa tot l'esforç realitzat durant les darreres cinc hores: Posets, Vignemale, Maladetes, Mont Perdut i 207 altres possibles objectius per completar tots els 212 cims de més de tres mil metres dels Pirineus. Només hem fet la meitat del recorregut ja que encara queda baixar 1.554 metres de desnivell, que no és poc. Fem una queixalada per recuperar forces i tirem cap avall. La tornada la fem pel mateix camí i amb poc més de quatre hores som al cotxe. Ara sí que podem felicitar-nos per haver fet cim.

Un moment de l'ascensió

Refugi de la Renclusa: 110 places. Guardat de Setmana Santa a Octubre. Tel. 974.55.21.06

Què ens cal portar?

La meua humil experiència en temes muntanyencs es basa, sobretot, en ascensions a cims del nostre Pirineu, i en alguna altra de més agosarada als Alps i a l'Àfrica.

En aquest cas, els amics de Torà m'han demanat quatre ratlles relacionades amb el cim de l'Aneto, sostre dels Pirineus amb 3.404 metres d'alçada, potser el cim més emblemàtic que tenim al nostre abast.

Aquest petit escrit ha d'estar relacionat amb el material què necessitem els que practiquem aquest esport.

Doncs en primer lloc cal dir que, efectivament, per anar a la muntanya s'ha d'anar preparat de dalt a baix. Si comencem per dalt és recomanable una gorra o barret, depenent si és hivern o estiu.

Pel que fa a la roba, primerament ens posarem una capa tèrmica (que transpiri suficientment i escalfi si cal) prima i arrapada al cos; a sobre hi posarem una peça tipus folre polar (que escalfi bàsicament) i si cal més (depenent del temps i mes de l'any); hi afegirem una jaqueta tipus talla-vent, que pot ser amb format folre polar o bé tipus anorac (funda de goretex).

A les cames amb un pantaló tècnic podem fer tranquil·lament qualsevol ascensió, però des de fa un temps, també s'utilitza molt la malla de fibra sintètica.

El calçat més adequat és el de canya alta, amb sola gruixuda i ben marcada, i a poder ser amb membrana de goretex que ens aïllarà de les possibles humitats. Els mitjons haurien de ser de fibres tèrmiques tipus poliamides, encara que els de cotó poden anar bé.

A la motxilla sempre hem de dur la cantimplora, menjar suficient, una manta tèrmica, un parell de xiulets (en cas de boira ens poden fer servei), el plànol de la zona on volem anar, les ulleres de sol i la protecció solar escaient, una mica de farmaciola i un telèfon mòbil. També, encara que sigui l'estiu i faci calor, haurem de dur uns guants més o menys prims i un buff, que ens ajudaran molt a suportar canvis bruscos de temperatures. Si sabem que trobarem neu o gel és imprescindible portar grampons i piolet per a la nostra seguretat.

Miquel Puig i Puig
Expresident del

Centre Excursionista de la Segarra

CARAMELLES A LLOBEROLA

IMMA RALUY

El dilluns de Pasqua, Lloberola celebra el 50è Aniversari de Caramelles, recordant així les caramelles que van fer per darrera vegada el jovent del poble l'any 1955.

Aquelles caramelles foren força sonades. Hi havia vuit trabucaires del poble amb els antics trabucs; fins i tot un trabuc de falconeria que van portar de fora.

La pólvora es va fer portar de cal Garceta de Sanaüja (que tenia botiga) i els vestits adients per a la festa, que van ser força cars, els van cosir dos sastres sanaüjencs: el Coix de cal Sastre i el Tardà. Els músics de l'orquestra Clipper de Sanaüja acompanyaren els caramellaires durant tres dies recorrent les masies de Lloberola i Sanaüja, fent nit a Xoriguera i a la Malgosa. Aquelles caramelles van reunir 25 joves. Després, però, no quedaren prou solters al poble per donar continuïtat a la festa.

L'any 1978 els caramellaires de Biosca pujaren a cantar al poble de Lloberola i durant els anys vuitanta hi anaren dos vegades a cantar els de Sanaüja. Més recentment, els anys 2000, 2001 i 2003 van ser els caramellaires de Llobera que feren lluir la Pasqua a l'ermita de Santa Maria del Solà amb cants i balls, acompanyats pels trabucaires.

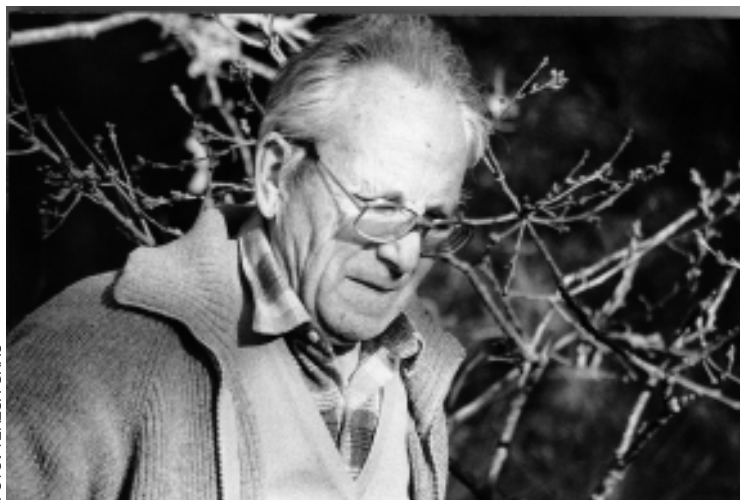
Enguany s'han pogut reunir molts dels homes que van fer les caramelles l'any 1955. A més, hi participa el jovent i les dones; en total unes 50 persones vinculades a aquest lloc. La festa de dilluns de Pasqua coincideix amb la Festa Major més important de les masies de la part alta de Lloberola.

Hi ha un esmorzar de trobada dels caramellaires a Llobera; cant d'arribada i retruc de trabucs a l'ermita de Santa Maria del Solà; missa a les 12 del migdia, tradicional repartiment de pans, violeres i marduix beneïts i cantada de caramelles amb acompanyament d'acordió. Després, dinar popular a Lloberola i ball a la nit.

ACTE EN RECORD DE JAUME COBERÓ

FOTO: TERESA GRAU

El proper dissabte 7 de maig, a les 17,30 h se celebrarà al monestir de Cellers un acte cultural dedicat al Jaume Coberó organitzat per l'APACT, l'associació de la qual va ser el president fins a la seva mort.

L'acte comptarà amb la presència d'Antoni Dalmau, que farà una breu i interessant introducció sobre el romànic i el cant gregorià. A continuació el Cor Capella de Música de la Tossa de Montbui interpretarà algunes peces de cant gregorià i el catedràtic de la Universitat de Lleida,

Flocel Sabaté, medievalista, ens explicarà històries de Torà i de la vida monacal del segle XIV, entre càntic i càntic.

Tot plegat d'una durada d'una hora aproximadament. Hi haurà una petita degustació de menjars d'aquell segle per a tots en acabar l'acte. El qui vulgui venir vestit d'aquella època que no s'ho repensi perquè ens traslladarem a un moment de la nostra història apassionant a recer d'aquest monestir tan singular.

Us hi esperem!

FOTO: XAVIER SUNYER

LA FESTA DEL BRUT I LA BRUTA

El passat 29 de gener, data marcada pel fred que venia de Sibèria, vam celebrar la tradicional Festa del Brut i la Bruta, que va tenir el seu inici, com cada any, a la plaça del Vall, amb la posterior popular dansa en algunes places del poble. Aquest any el nou Bonic i la nova Bonica eren Anna Mas i Joan Caelles.

Des d'aquí lamentem però, això sí, també ho entenem a causa del fred, la falta de gent en la rua. A les 18 hores va començar el pregó de Carnaval al pavelló poliesportiu. Josep Esprius va ser l'encarregat de llegir la crítica externa a Torà. Acte seguit, a càrrec del grup d'animació *El Sidral* i alguns veïns del poble, es va representar la localitat de Torà en l'any 2045, amb "l'actual" govern com a personatges estrelles fent una partida de dòmino.

Va continuar la festa de la tarda amb un *BingoBrut*. I després es van repartir els premis

FOTOS: RAMON CUNÉ I XAVIER SUNYER

Transports
MOLINS

Serveis:
PLOMA - PALETITZAT - BOLQUET

Carrer Sant Gil, 1 1r-1a.
25750 TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 578
Tel. Mòbil 610 40 39 21

**TALLER AGRÍCOLA
NOGUEROLA**

Ctra. de Torà, s/n
Ardevol de Pinòs

Telèfon:
973 47 35 84

REPARACIONS

corresponents a la façana més ben guarnida. La vencedora va ser la del Molí. I per finalitzar es va fer un homenatge a la nostra Bruta que va cumplir 10 anys. Però ho va fer de negre a causa de la falta del nostre Pep (el Brut) i també del nostre Jaume Coberó (Sargentet).

La festa va continuar a la nit amb les orquestres *Amarcord* i *Tàndem*. Bones orquestres per poca gent a la pista. El fred va fer quedar a casa molta "gent gran", de la qual calculem que van faltar més de 200 persones. Només 511 persones van assistir a la festa.

Entremig dels dos grups es van repartir els premis a les disfresses. Els guanyadors van ser: per adults en grup: *unes vaques i munyidors*; per parelles: *Mortadel·lo i Filemó*; individual: *una pastora*; en infantils en grup: *uns caramels*; per parelles: *dos sabatilles del Barça*, i individual: *una nina de paper*.

En definitiva, després d'un any fluix, prenent nota dels errors i encerts d'aquest 2005, la Junta de Carnaval encara està més animada que mai a fer que el pròxim any la festa realci el seu nom. Tot i que estem pensant de canviar-lo: enlloc del Brut i la Bruta, dir-nos la festa del Ros i la Rossa!

Ens agradaria comentar que cada any, després del Carnaval, abandona un regidor o hi ha mocions de censura. L'any que ve, que passarà? Seria una pel·lícula de Hollywood: *el dia després del Carnaval!*

També aprofitem l'avinentesa per donar les gràcies a cada un dels col·laboradors. Ànim i salut... que ens convé.

La Junta de Carnaval

LA INICIATIVA POPULAR NETEJA EL RIU LLANERA A TORÀ

EZEQUIEL HUGUET

Diversos veïns del carrer de l'Aguda i la plaça de la Font s'han organitzat per netejar la vorera del riu Llanera (banda del carrer de l'Aguda) començant per l'hort del Ferrer direcció cap al pont de les Merites.

La neteja ha tingut dues finalitats: per una banda, que la zona deixi de ser un abocador de deixalles i porqueria i per l'altra, recuperar l'espai com a zona verda de passeig i lleure.

Els veïns van aconseguir el compromís del llavors alcalde Magí Coscollola de connectar el sobreexidor de la font al rec de l'hort del Ferrer, així com col·locar una barana de fusta en aquest hort a la banda del riu, posar papereres i alguns bancs per poder-hi seure.

Igualment van manifestar a l'alcalde el neguit del veïnat per la degradació en què es troba el carrer de l'Aguda, sobretot pel que fa a l'existència de canals no connectades al clavegueram, les humitats de la paret de l'hort,

FOTO: EZEQUIEL HUGUET

el descalçament de la paret del carrer, així com la perillositat que suposa per a la quitxalla la manca de baranes que impedeixin la caiguda al riu. També es va proposar que es limités el pas de camions pesats.

FOTO: XAVIER SUNYER

*Us agraïeix la
vostre companyia.
Fins aviat.*

*Plaça d'Hostal, 1
Telèfon 973 47 30 00
25750 Torà (Segarra)*

A LA MEVA AMIGA ROSETA

Ara farà un any que ens va deixar. Jo la tinc tan present com si no hagués passat el temps. Que contents deuen estar els que estan ara amb vostè!

Quan veig els estels durant la nit, sempre penso en quin estarà la Roseta. Miro el que més brilla, perquè segur que quan ella hi va arribar tot es va il·luminar.

En la meua feina he conegut moltes persones, però com la Roseta cap s'hi pot comparar. Aquell somriure que transmetia pau, aquells consells que sempre em donava... recordo tot el que em deia i mai se m'oblidarà.

Descansi en pau.

Pilar Bagan

TENIM UN PROBLEMA... EL TRES PER CENT

Quan el 17 de febrer, en el debat de l'ensorrament del Carmel, el president Pasqual Maragall, després que li estiguessin fent l'"hara-kiri" durant tot el dia, es va despenjar dient-li a CiU "vostès tenen un problema...i aquest es diu tres per cent", i havent escoltat la reacció d'Artur Mas, tots els catalans vam començar a tenir un problema: no creiem que ni l'actual president ni el cap de l'oposició estiguin capacitats per ocupar el càrrec de president de Catalunya.

Si amb la sortida de to de Maragall, Artur Mas hagués estat intel·ligent, el debat hauria estat aquest:

- Maragall: Vostès, senyor Mas, tenen un problema i aquest es diu tres per cent.

- Mas: Perdoni, ara m'he perdut. Si no s'explica més bé no sé de què m'està parlant.

- Maragall: Escolti senyor Mas, un polític de la seva talla ja hauria de saber que estic parlant de les comissions que, de manera sistemàtica, estaven pagant les empreses perquè se'ls adjudiquessin les obres públiques, i no sabem, aquests diners, on anaven a parar.

- Mas: Miri, sap que la seva acusació és molt greu? Suposo que tindrà proves documentals del que està dient.

- Maragall: Senyor Mas, per favor, no em sigui gamarús ara. Si a la cafeteria del Parlament no es parla d'altra cosa! Vostè hauria de passar-hi més sovint a prendre un JB amb glaç, per treure el mal de cap.

- Mas: Bé, senyor Maragall, ja veig que vostès no tenen cap prova i, per tant, això és una calúmnia. CiU demanem formalment que es constitueixi una comissió d'investigació i, en cas que no surtin proves, vostè haurà de dimitir.

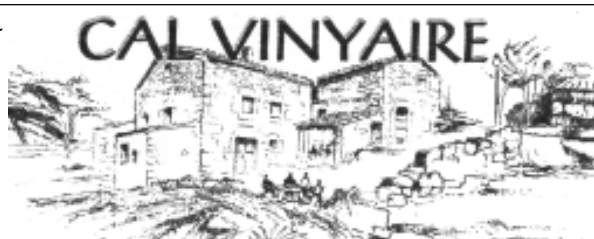
Així hauria anat el debat del Parlament si Maragall i Mas haguessin estat a l'alçada dels seus càrrecs. A continuació, haurien passat tots dos a la cafeteria i allí, davant d'un whisky ben glaçat i menta, per agafar trempera, haurien pactat que, si la comissió no aporta resultats, Maragall dimitirà, doncs amb el sou d'expresident pot viure com un "marajà". A canvi d'això, Mas presidirà la Generalitat i endollarà a l'Ernest Maragall de secretari general de la Presidència.

Si les coses sempre són més senzilles del que sembla! I el mateix de senzilles podien ser, si volguessin, a la Molt Lleial i Constant Vila de Torà.

Baldomero Cargol Bové
("MERO" pels amics)

ALLOTJAMENT RURAL INDEPENDENT

- Masia amb capacitat per a 9 persones
- Llar de foc
- Banyera d'hidromassatge
- Calefacció central
- Televisió i fil musical a totes les habitacions
- Barbacoa
- Piscina pròpia a 1,4 Km.

Un tranquil
lloc d'encant rural

AGROTURISME 25752 Lloberola (Biosca) - Lleida (Spain)

Tel. 973 296 180 - 627 004 408 - 637 990 322

www.calvinaire.turismerural.com

EXCAVACIONS GERMANS

CASES S.L.

Ramon Cases Jounou

Avgda. Solsona, 8 Altell, 5
25750 TORÀ (Lleida)
Tel. 973 473 616

Mòb. 629 285 518

C/ Escots, 30
25753 SANAÛJA (Lleida)
Tel. Fax 973 476 041

Serveis Forestals

Neteges

Aprofitaments

Venda de Llenyes i fustes

Tancats de Bestiar i Parcel·lació

Tel. 607 91 89 76

973 29 61 21

973 48 38 36

Restaurant **"CAN SOLÉ XIC"**

Plaça Major, 10
25751 CLARET
Torà (Lleida)

Reservi taula a:
973 29 60 08

cansolexic@viladetora.net

TRANSPORTS I CEREALS
COMERCIAL ARDEVOLANA, S.L.

Casa Freixes
25287 Ardevol de Pinós (Lleida)

Tel.: 973 47 35 34

Fax: 973 47 30 14

Mòbil: 687 50 37 30

Perruqueria
Carmen's
HOME I DONA

Depilacions, solarium...

Plaça del Vall, 8
Tel. 973 473 106
TORÀ (Lleida)

• **ArqueoCat** •

- Arqueologia i Patrimoni -
<http://www.arqueocat.com>

ARQUEOCAT, S.L.
Dinamarca, núm 3, nau 8
08700 IGUALADA (Barcelona)
Tel. 93 803 96 67 Tel/Fax 93 805 58 70
arqueocat@arqueocat.com

Construccions
Sant Gil, S.Coop.C.Ltda.

Av. Solsona, 8, ents 6 - Telèfon 973 473 547 - 25750 TORÀ (Lleida)

PLAÇA DEL VALL, 24 • TORÀ (LA SEGARRA)

mail: gotic@cag.es

MÉS ENLLÀ DE LA POLÍTICA

Proposem que cada població esculli lliurement persones ben considerades, capacitades i disposades a treballar unides pel bé de la comunitat.

Aquest compromís d'unió de voluntats suposa compartir responsabilitats, col·laborar en equip i anar per feina. Sense interferència, confrontació ni dependència partidista. Pensem que aquesta filosofia hauria de ser compartida per altres mitjans, sistemes i institucions.

És una invitació a treballar units per a fer una societat més harmònica, justa i solidària. Amb més

pau, amor, comprensió, felicitat i benestar per a tothom. Tot això només és una referència de la filosofia feta realitat en altres planetes del Cosmos, habitats per persones com nosaltres amb un superior nivell d'evolució.

A la Terra anem en aquesta direcció amb penes i treballs. Depèn de cadascun de nosaltres aconseguir la transformació que tant necessitem i que, lliurement, podem elegir portar a terme per comprensió o per dolor.

Amb amor,

JOANA i RAMON, parella octogenària

QUÈ SE N'HA FET, DELS CALÉS?

La multitudinària roda de premsa convocada per Valls el passat 8 de març es va saldar amb un únic article (a *La Mañana*) fent-se ressò de les mentides que la flamant alcaldessa ja havia exposat en el Ple del dia 4. Malgrat l'escàs ressò mediàtic cal puntualitzar algunes qüestions, a causa de la gravetat de les insinuacions. Segons recull el diari lleidatà, *Mercè Valls declarò ayer que "se ha gastado el dinero para empezar el Parque" y calificó de "punible" esta situación.*

Anem a pams. Primer: si Valls té constància d'algun fet punible no ha de convocar una ridícula roda de premsa sinó que ha d'anar al jutjat i presentar una denúncia.

Segon: en l'anterior època Valls les subvencions s'ingressaven al mateix compte corrent que els ingressos ordinaris i on també es carregaven les despeses ordinàries i, en conseqüència, "es perdien" molts diners sense cap necessitat de fer res "punible", la despesa corrent

era superior als ingressos i "es menjava" part de les subvencions finalistes, sense que es visualitzés cap on anaven a parar. Per això, el primer que va fer el govern d'INTO i CUP va ser obrir un compte on només s'ingressaven les subvencions (i per tant es poden seguir fàcilment tots i cadascun dels moviments d'entrades i sortides). En el cas concret de la subvenció de la primera fase del parc de bombers s'hi van ingressar 84.330,23 euros, corresponents a la bestreta del 75% de la quantitat atorgada pel Departament d'Interior de la Generalitat. Sumada a altres subvencions, el desembre passat hi havia en aquest compte un romanent superior als 100.000 euros.

D'altra banda, el DARP va atorgar a l'Ajuntament una subvenció de 100.000 euros corresponent al 100% de l'import de l'obra d'asfaltat dels camins del Pla de Salomons, la Torra i millora del camí de Gilibets. En aquest

Grau
asseurances

Telf. i Fax 973 473103 TORÀ
assegrau@agentes.winterthur.es
agentes.winterthur.es/d.grau

TORRA

CEREALS I LLAVORS TORRA, S.L.

C/ Palauet, s/n
25750 TORÀ (Lleida)

Tel. 973 473 483 - 973 473 372
Fax 973 473 512

cas no hi havia cap bestreta; l'Ajuntament havia de fer l'obra, pagar-la i, un cop certificat el pagament, el DARP ha d'abonar els 100.000 euros de subvenció. A finals d'any, un cop feta l'obra, s'havia de pagar o, en aquest cas, sí que es perdia la subvenció (i l'obra s'hauria hagut de pagar igualment). Com que en el compte corrent "ordinari" no hi havia la quantitat exigida, l'Ajuntament tenia dues opcions: a) fer una operació de crèdit durant el període comprès entre el pagament de l'obra i la recepció de la subvenció o b) treure els diners del compte de subvencions i retornar-los-hi a la fi d'aquest període. Es va triar la segona opció perquè Torà no hagués de pagar uns interessos que es podia estalviar i perquè la previsió és que el DARP faci efectiu el pagament durant el març o l'abril. Ni en el supòsit que no s'hagués aturat la contractació de les obres del parc s'hauria hagut de fer el pagament d'aquestes abans que el DARP ens retornés els 100.000 euros avançats (i en el cas extrem que això s'arribés a produir només caldria fer l'operació de crèdit inicialment descartada i

pagar interessos per un període de temps més curt).

L'obsessió manipuladora de Valls l'empeny a inventar-se una comptabilitat certament curiosa, en la qual exclou una quantitat pendent de cobrar (però de segur cobrament) i, en canvi, inclou com a pagament imminent una quantitat que insisteix a retornar. També afirma que l'Ajuntament deu diners a la Generalitat, quan si fem balanç d'aquests "deutes" (inclòs un hipotètic retorn de la bestreta dels bombers) entre els diferents departaments de l'administració autonòmica (Interior i Agricultura) i l'Ajuntament, veiem que encara dóna un saldo de 15.669,77 euros a favor de Torà. O sigui que aquí, durant aquests prop de dos anys, no ha desaparegut ni un cèntim. L'únic que no està clar en tot aquest afer és si Valls pretén enganyar conscientment els toranesos i les toraneses o realment està convençuda que tothom és de la seva condició.

Josep A. Vilalta
Exregidor de finances

Llobregós

informatiu

La primera revista de la Vall del Llobregós

www.llobregos.info
e-mail: info@llobregos.info

COTO DE CAÇA INTENSIVA
ENCONILLS

RAMON PORTA
Telf.: 973 473 323 - Mòbil 636 95 08 08

ÈTICA POLÍTICA

Un dels deures de tota persona és comportar-se d'una manera ètica en totes les coses que fa. En totes les professions es demana un comportament ètic. Des de la medicina més tradicional, amb l'anomenat "jurament hipocràtic", fins a professions com ara la d'advocat, es demana una deontologia i un rigor ètic en la seva activitat.

Tanmateix, una de les activitats en què sembla que tot està permès és en l'exercici de la política. Sembla que si una cosa porta el qualificatiu de "polític", ja s'hi puguin utilitzar les desqualificacions personals, les falsetats, les paraules malsonants, mal educades i, a voltes, injurioses. Sembla que en nom de la política es pugui torpedinar projectes bons per a tothom, només perquè han sortit d'un altre grup polític, al qual s'anomena adversari, que és sinònim d'enemic (us imagineu un metge dient adversari a un col·lega seu?). Sembla com si un partit polític tingués dret a posar paranyes mediàtics als que

no pensen com ell, per tal de crear un clima que beneficiï els propis interessos partidistes, provocant malestar, divisions i tensions socials innecessàries.

Les persones que es dediquen a la tasca noble de la política saben (i no tots ho fan malament) que la seva finalitat és treballar per administrar bé els béns de tots, governar amb justícia i procurar el bé comú de tots els ciutadans sense exclusions. L'ètica política reclama, doncs, que els mitjans que hi posin han d'estar en consonància amb aquella finalitat tan noble i hi han d'interposar el bé del poble als propis interessos personals o de partit. La deontologia en la política ens assenyalava que els polítics són uns servidors de la societat i no al revés. Actuar d'una altra manera és tornar a les tensions del poder medieval, que fa molts anys que hauria d'haver estat superat per la democràcia.

Fermí Manteca

EN RECORD DEL "PERE XIC"

El diumenge 6 de març malauradament ens deixava d'accident mortal el Pere, "el Pere Xic" tal i com l'anomenàvem tots els que el coneixíem.

Un bon company de feina, un bon amic, un noi amb tota una vida pel

davant, i que tots, però tots el trobarem a faltar. Realment una molt bona persona que a la feina

sempre tenia bon humor i que deixava petjada. Sempre tenia moments per ajudar-nos, semblava que tingués cinc mans. A la fàbrica en guardem molt bon record.

Quan una persona ens deixa s'acostuma a dir tot el bo que era, però en el cas del Pere realment ell era així.

Allà on siguis sempre et recordarem i estaràs dins dels nostres cors.

Els teus amics de FURAS

- MATANÇA
- ELABORACIÓ
- DEGUSTACIÓ

*és ben trist néixer "toci"
 maleeixco el destí
 que m'ha fer tan fastigós,
 tan lleig, tan sonso i "garri",
 però sobretot, tan gustós.*

J. Vilagran 1991

QUATRE GENERACIONS AL SERVEI DEL CLIENT

Plaça de la Creu, 7 - Tel. 973 473 051 - 25750 TORÀ (Lleida)

www.casamagi.com
 cosco@viladetora.net

DES DEL CARMEL AMB AMOR

De fet sí que dura poc l'alegria a casa dels pobres, sí... Encara estàvem al Carmel celebrant que ens hi construïen el metro, que ja ens han cobrat el primer sacrifici: els dimonis de la terra ens han reclamat, com a penyora, uns quants edificis i l'èxode indefinit de 1.057 persones fora de casa! Terrible!

Els fets ja són història: En les obres de prolongació de la línia 5 es va decidir construir un túnel auxiliar de maniobres en la futura estació del Carmel. No era previst aquí, però se n'havia canviat la ubicació sense informar-ne i sense cap estudi addicional tot i la complexitat geològica de la zona. En algun punt del foradament el terreny va cedir emportant-se cap avall cinc edificis i els records de les vides dels que els habitaven. Alguna cosa va fallar, o diverses, o totes.

"Es podia haver evitat" va sentenciar el responsable d'obres públiques dies després. Llavors, què va passar? Del perquè de tot plegat tothom n'ha parlat però ningú ha respost res. Les obres s'han parat i s'ha omplert el forat, a corre-cuita, amb l'argument de contenir un esclavissament actiu i afermar el subsòl. Era el més convenient? Aguantarà el terra castigat una mega pedra de no sé quants milers de tones de formigó? Per on passaran les rieres soterrades davant de la paret infranquejable? Vés a saber! El barri, mentrestant, s'enfonsa. Continua tallat i assetjat, com en un toc de queda sinistre de cases sense llums i tanques a les voreres. Darrere les reixes, tot ha quedat suspès en la incertesa, igual que els fonaments de la primera casa que no enderroquin i els sentiments dels que hi tornin sense por de les esquerdes. Que ara canviïn de mètode d'excavació, o que facin del Carmel el barri més modern de Barcelona, tant li fot, el cop d'efecte i de talonari arribarà massa tard per a massa gent.

Visc al Carmel, jo, i tot i que segurament no podria dir que és el "meu" barri, perquè les persones desplaçades sempre ens sentim una mica

desarrelades de tot arreu, sí que he de dir que és el que més s'hi assembla. Fa uns quants anys que hi sóc i, entre el temps que hi he passat i la mala memòria, casa meua és aquí, al cap d'amunt d'una pujada agosarada que desafia totes les lleis de la gravetat i les forces dels vents. Sí, i he de dir, perquè és veritat, que m'agrada molt. Hi ha carrers, botigues, col·legis i persones normals que treballen i paguen impostos, que mengen i dormen, que riuen i ploren, que passegen costa amunt i caminen de puntetes. Sí, sí, us ho ben juro, aquí hi ha de tot.

D'acord que és del tot anàrquic urbanísticament, els traçats en línia recta no existeixen, i que ha quedat absolutament al marge de la Barcelona de disseny. Hem de reconèixer que hi ha una densitat de cases important, moltes construïdes sense gaires garanties. És cert que hi ha uns desnivells increïbles i més escales que per pujar al cel. Però justament, per tot això, és particular i m'agrada a mi. Fa més sol que al centre, més aire, més fred, i les estrelles són més a prop que a cap altre lloc de la ciutat. M'agrada perquè té vida pròpia, perquè, a falta de cerdàs i de fòrums, és la gent la que ha fet i fa el barri, i per això és de veritat, i per això m'agrada.

Els afectats es manifesten, sense cap polític al davant, i segueixen tallant la Ronda de Dalt per fer-se sentir. Per recordar que els han deixat sense casa, sense fotos dels morts, sense canaris i sense res. Per treure la ràbia. Per cridar que tot està igual i que no són portada als diaris. Per fer saber que els danys soferts valen més de sis mil euros si són immorals. Per deixar clar que no es mengen el soufflé del President. O perquè, simplement, com que no tenen casa, no es poden quedar estirats al sofà... En fi, que sí, que tenen raó: "Carmelo unido jamás será vencido". Visca el barri i endavant, que del Carmel no serem moguts! Amb el permís dels dimonis, és clar.

Enri

VENDA - INSTAL·LACIÓ

REPARACIÓ D'ELECTRÒNICA EN GENERAL

TV-VÍDEO-AUDIO-HIFI

TELECOMUNICACIÓ

ORDINADORS

TELEFONIA

MAGÍ COSCOLLOLA ANDREU

e-mail: mca@viladetora.net

C. del Vall, 6 Tel./Fax 973473350

25750 TORÀ (Lleida)

Joleria

Fluvià nº 3

Guissona

Telèfon 973550320

Telèfons d'interès

BIOSCA		
AJUNTAMENT	973 473 241	
CONSULTORI MÈDIC	973 473 528	
ESCOLA	973 473 505	
PARRÒQUIA	973 473 082	
CALONGE		
AJUNTAMENT	938 690 409	
PARRÒQUIA	938 698 416	
CASTELLFOLLIT		
AJUNTAMENT	938 693 031	
ESCOLA	938 693 011	
PARRÒQUIA	973 524 039	
IVORRA		
AJUNTAMENT	973 524 036	
CONSULTORI MÈDIC	973 524 036	
ESCOLA	973 524 033	
PARRÒQUIA	973 524 039	
MASSOTERES		
AJUNTAMENT	973 551 426	
CONSULTORI MÈDIC	973 551 226	
PARRÒQUIA	973 500 213	
TEL.PÚBLIC	973 550 439	
LA MOLSOSA		
AJUNTAMENT	973 296 090	
PRADES TEL.PÚBLIC	973 473 037	
PARRÒQUIA	973 524 039	
SANAÜJA		
AJUNTAMENT	973 476 008	
CONSULTORI MÈDIC	973 476 066	
ESCOLA	973 476 136	
FARMÀCIA	973 476 109	
GRALLERS-DIABLES	973 476 163	
PARRÒQUIA	973 476 079	
TORÀ		
AJUNTAMENT	973 473 028	
BOMBERS	973 473 380	
	973 473 496	
CONSULTORI	973 473 333	
ESCOLA	973 473 204	
FARMÀCIA	973 473 220	
PARRÒQUIA	973 473 082	

ABRIL

Dia 2	Futbol Sala: Castellfollit - Massoteres (16,00 h)
	Futbol Sala: Torà - Mitopu (18,00 h)
Dia 3	Aplec de Pasqüetes a Ivorra (12,00 h)
	Futbol 3ª regional: Torà - Golmés (17,00 h)
Dia 9	Bitlles Torà - Bellpuig (15,30 h)
Dia 9	Futbol Sala: Massoteres - Les Avellanes (16,30 h)
Dia 10	Escacs Torà - Guissona (9,00 h)
Dia 16	Bitlles Torà - Ivars (15,30 h)
Dia 16	Futbol Sala: Castellfollit - Cubells (16,00 h)
Dia 16	Futbol Sala: Torà - Guimerà (18,00 h)
Dia 17	Futbol 3ª regional: Torà - Vilanovenca (17,00 h)
Dia 23	Futbol Sala: Massoteres - Ponts (16,30 h)
Dia 24	Torà . Caminada Popular (9,30 h)
Dia 24	Futbol 3ª regional: Torà - Coll de Nargó (17,00 h)
Dia 30	Futbol Sala: Castellfollit - Penelles (16,00 h)
Dia 30	Futbol Sala: Torà - La Ràpita (18,00 h)

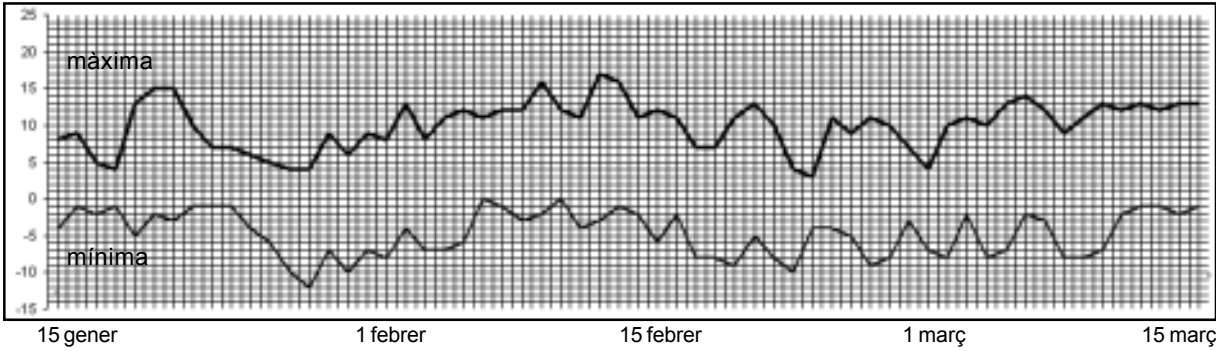
MAIG

Dia 1	Torà . Festa del Roser. Missa i dansa dels Priors i Priors (12,00 h)
Dia 7	Acte en record de Jaume Coberó a Cellers (17,30 h)
Dia 8	Fira de Sant Ponç a Prades de la Molsosa
Dia 15	Festa de Sant Isidre a Ivorra . Dinar de germanor
Dia 21	Futbol Sala: Massoteres - Cubells (16,30 h)
Dia 21	Futbol Sala: Castellfollit - Surit Surat (16,00 h)
Dia 21	Futbol Sala: Torà - Bellpuig (18,00 h)
Dia 28	Futbol Sala: Torà – Arbeca (18,00 h)

HORARIS ALSINA GRAELLS

HORARIS		Km.	ITINERARI	HORARIS	
06,45	17,00		ANDORRA	11,36	21,06
07,09	17,24	9	LA SEU D'URGELL	11,06	20,36
07,15	17,30		LA SEU D'URGELL	11,00	20,30
08,18	18,33	79	PONTS	09,57	19,27
08,28	18,43		PONTS	09,47	19,17
08,44	18,59	92	SANAÜJA	09,31	19,01
08,51	19,06	98	BIOSCA	09,24	18,54
08,56	19,11	102	TORÀ	09,19	18,49
09,02	19,17	107	CASTELLFOLLIT	09,13	18,43
09,14	19,29	117	CALAF	09,01	18,31
09,48	20,03	144	IGUALADA	08,27	17,57
10,45	21,00	212	BARCELONA	07,30	17,00

La temperatura de 15 a 15

Molt fred, molt llarg i molt sec

Realment aquest hivern ha estat molt dur. Molt fred, amb temperatures mínimes que sempre han estat negatives i màximes que amb prou feines han passat dels 15 graus. Però, sobretot, ha estat un hivern molt llarg: les glaçades s'han succeït dia rere dia, amb valors, moltes vegades, de -10 i -12 graus i durant dos mesos hem patit un temps molt cru.

Tanmateix, la característica més important és la sequera. Mireu que no ha plogut gens, llevat de tres dies que s'ha recollit 1 litre, insuficient per a aportar saó als sembrats que a hores d'ara, just a punt d'iniciar-se la primavera, presenten un estat lamentable.

LA NEVADA DEL DIA 2 DE MARÇ (FOTO: JORDI CASES CAMATS)

LES PLUGES

Dia 6 de febrer	1 litre
Dia 7 de febrer	1 litre
Dia 2 de març	1 litre (neu)

Per què la Pasqua és tan aviat?

Tots sabem que la celebració de la Pasqua varia cada any i diem que un any ve molt alta i d'altres molt baixa. Això és a causa que aquesta festa ens ve dels jueus, que comptaven els mesos lunars.

El diumenge de Pasqua coincideix sempre amb la primera lluna plena de primavera. Enguany la primavera comença el dia 20 de març i el dia 25 ja és lluna plena. Per tant, el diumenge 27 de març és la celebració de la Pasqua.

Totes les festes relacionades amb la Pasqua són mòbils: el Carnestoltes s'ha celebrat més aviat, la Quaresma ha començat abans i la Segona Pasqua (Pentecosta) se celebrarà el dia 15 de maig.

**FUSTERIA
BACARDIT
DE CALAF, S.L.**

DECORACIÓ - CUINES - PERSIANES -
PARQUET - TREBALLS AMB LA FUSTA

Prior Farràs, 4 08280 CALAF
Tel i Fax 93 869 84 63

roba de casa modes

a l b e r t

Rita Brau i Rius

Tel. 973 47 31 01 - TORÀ

SOPA DE LLETRES

T	G	L	E	R	D	S	E	R	V	T	A	O	K	B	O	L	I	F
R	E	S	A	D	O	K	J	Q	U	E	F	C	D	F	R	E	I	L
L	M	O	L	B	R	E	C	A	S	U	D	E	D	I	K	V	A	O
S	I	Q	O	E	B	J	M	O	L	Q	D	C	M	A	S	S	O	G
A	E	X	C	A	D	E	F	R	A	S	E	J	O	P	L	O	D	A
S	A	E	I	S	C	A	X	A	G	A	R	M	M	N	Z	N	A	B
F	A	H	R	C	E	H	F	U	T	B	O	L	S	D	A	R	R	A
C	G	O	N	F	H	A	L	G	E	E	I	D	X	I	V	A	D	A
S	F	R	O	D	S	A	G	R	N	D	E	C	A	G	L	R	O	C
A	M	P	O	I	C	A	T	A	N	C	G	I	B	R	A	C	F	A
D	O	S	C	A	S	E	C	A	I	E	B	K	M	E	F	C	I	S
O	L	I	B	E	C	A	X	A	S	A	W	O	N	O	L	I	B	C
E	X	P	L	I	H	O	Q	U	I	S	C	F	D	R	E	X	S	A
Q	U	E	U	B	N	O	M	G	H	O	V	F	S	A	P	F	V	A
P	A	Q	A	S	D	E	S	A	C	D	P	D	A	G	H	L	A	X
S	S	R	A	C	A	N	E	M	S	I	T	E	L	T	A	X	V	B
E	O	C	D	A	G	T	B	G	O	G	J	M	D	C	E	R	O	T
L	L	A	S	G	T	P	I	S	S	J	Y	G	O	S	X	C	V	B
L	I	N	G	I	M	N	A	S	T	I	C	A	D	O	I	Q	U	E

Aneu-vos posant en forma i trobeu 10 esports que veiem molts dies a la televisió.

L'acudit del Pleixats

SOLUCIONS

SOPA DE LLETRES:
Boxa, basquet, futbol, natació, tennis, ciclisme, golf, esquí, atletisme, gimnàstica
ENDEVINALLA:
Les teclès del piano

PER ANTÒNIA BALAGUER

ENDEVINALLA

Cantem boniques cançons
si ens toquen nostres esquenes,
i anem vestides de blanc
i anem vestides de negre.

ACUDIT

Va un senyor a Cal Jaumet i
demana una truita.
El cambrer li demana:
- Què la vol, francesa o
espanyola?
- M'és igual, no li penso pas
parlar!

Farmàcia
MARIA FOIX MAS

Plaça del Pati, 5 - Tel. 973 473 220
TORÀ (Lleida)

Des d'aquest balcó obert, esperem la col·laboració d'aquelles persones que ens vulguin enviar els seus escrits literaris i els seus pensaments i records. L'equip de redacció valorarà cada un dels escrits i decidirà publicar el més adient. Moltes gràcies. Avui publiquem un treball del Roger Besora i un altre del Ramon d'Ardèvol.

O JÚPITER O LA MORT

ROGER BESORA

Si pels voltants del 2019 arriba finalment a la Terra un asteroide de grans dimensions, com pronostiquen els més pessimistes i sempre ben informats astrofísics de l'Agència Espacial Internacional, sense que abans s'hagués pogut esmicolar o desviar-ne la trajectòria, el Planeta blau acabarà destruït per la col·lisió, tot formant part de l'escombraria còsmica, i deambulant d'esma per l'espai, barrejat per sempre més amb el que queda d'antics satèl·lits i altra ferralla universal. Davant d'aquesta catàstrofe, de la qual tots els mitjans de comunicació se'n feren ressò al seu dia, sembla clar que hom té dues possibilitats: desesperar-se o pensar en una altra cosa.

Per als que escullin la primera opció, els auguro uns anys de sofriment constant. Si aquest grup, afligit per la melangia i entossudit a sobreviure com a espècie, empedernit a persistir com a únics éssers intel·ligents abans de la frontera del més enllà, no emprèn alguna acció contundent a curt o mitjà termini, ja pot unir-se a l'eufòria col·lectiva que suposa ser presa d'una existència terminal. Per als que no accepten el repte de desaparèixer, l'agre camí de la incertesa o el fabulós laberint del terror, les pluges que cauran només contribuiran a diluir-los; els erosionaran la pell i els faran passar a formar part del món orgànic de l'humus, com a banquet per a l'afamat regne vegetal. A desgrat del gremi d'hotelers del país, cal que els més previsors s'estiguin de passar alguns dies de borratxera a Lloret, o de gaudir per Salou, fins i tot els seria bo deixar d'arriscar-se a l'infart de miocardi mirant-se el Dragon Khan des de la distància; per exemple, empan-

tanegat d'aigua dins d'un arrossar del Delta de l'Ebre. Si els animo a no divertir-se al litoral, és per pura contenció de despeses per fer front al pagament del viatge més car i exòtic mai pensat: una excursió infinita a l'atmosfera pudenta de Júpiter. Allà, lluny dels perills de qualsevol possible impacte de meteorit, on no hi haurà operacions sortida ni tres eleccions anuals, podran començar de zero i

Davant d'aquesta catàstrofe, de la qual tots els mitjans de comunicació se'n feren ressò, sembla clar que hom té dues possibilitats: desesperar-se o pensar en una altra cosa

refer la seva vida. Als que vulguin salvar-se del traspàs al costat de Déu pare, de reencarnar-se en Afrodita, o d'evitar el perill que l'homenatgin com a heroi de la Guerra del Vietnam, corrin a la seva agència de viatges. Cal que encomanin una habitació per termini indefinit, a pensió complerta i amb servei de minibar. Pel que fa a l'entreteniment, no es perdin l'espectacle dels vapors sulfurats, d'una extensa gamma cromàtica, i els acurats dibuixos dels cràters que trepitjaran mentre visitin els racons més inhòspits del nostre astre. Així és que ara ja estan avisats; la supervivència té un preu, amb possibilitat de descompte, i no és altre que l'adquisició d'un bitllet sense retorn a la nostra dolça, estimada i maltractada Terra.

Però com que coneixem la

societat, tots sabem que sovint, sense necessitat d'elevat-se ni un xic del terra, estem a la Lluna. En aquesta situació tan còmica i freqüent a la vegada s'hi troben gran quantitat de catalans i camerunesos. És fàcil, per aquestes hordes de despreocupats, no capficar-se massa per la seva propera desaparició i fer cas omís de tan gran amenaça; la qual cosa els obre una nova perspectiva de vida durant llurs últims dies, uns 5.500 aproximadament, fins a l'apocalíptic 2019. Així és que ja havent acceptat el propi destí, i per aquesta mateixa raó, sense cap angúnia d'esperar l'última alenada d'aire que insuflaran, la tribu dels impossibles aprofitarà totes les primaveres que encara li manquen per portar a cap tot allò que sempre ha desitjat fer. Un autèntic Carpe Diem. Des d'aquí jo recomano escriure en una llibreta groga -el color es deu al significat mortuori que té en teatre- un reguitzell d'activitats a dur a terme abans que el meteorit acabi amb tot. Deixi volar la imaginació... i provi de renovar el DNI, pixar-se a la piscina municipal, saludar a la població des del despatx de l'alcalde, llegir un llibre, tirar peles de ceba al veí del 4t 1a, o escriure o fer escriure per un negre - lletraferit, això sí - les pròpies memòries de terrícol. Com ens diuen els polítics quan parlen del futur Estatut de Catalunya, la veritat és que a partir d'aquí només vostè té l'última paraula; pot opinar, criticar, discutir; l'única cosa que no pot fer és callar. Pensi que si no es pronuncia sobre tot això que l'afecta de tan aprop, l'endemà es pot trobar assegut en un confortable seient de Business Class rumb a Júpiter, davant d'un cafè nauseabund, amb la paella al foc i els nens a l'escola.

"ESTIMES LA LLIBERTAT? ELLA VIU AL CAMP"

(Andrés Bello, 1781-1865)

RAMON PALOU

Aquest humanista llatino-americà, rector de la Universitat de Xile durant 22 anys, sabia el que es deia i sembla que ningú ho vol veure, o almenys no ho demostrem, perquè cada vegada més a la gent ens agrada estar més amuntegats. Bé; a mi no, per descomptat, o si no el meu escrit no tindria pas sentit.

Dels sis milions de catalans, cinc viuen en ciutats grans i la resta

viu. Ningú gosa molestar-me. Ni el camió de les deixalles, ni la moguda de la discoteca de torn, ni bocines, ni cotxes i ni tan sols les llums del carrer. Em sento un privilegiat de viure en un poble tranquil com el meu. -*T'estimo naturalesa.*

Durant la vida, quantes vegades he sentit l'expressió: -*Pagès! Ets un pagès!* Doncs mireu

feina els dos.

Les dones també han tingut un paper molt important en la davallada a pagès. Més d'un hereu o fadrí s'hauria quedat per vestir sants si no hagués marxat. Sort n'hi ha que no tothom pensa igual; i suposo que els que hi vivim és perquè hem trobat qui ha volgut compartir aquesta manera de viure; que malgrat l'abandó que diuen patim,

ho fem en pobles petits o disseminats, i som els que controlem més del 80% del territori, per dir-ho d'alguna manera, despoblat. Amb el ritme que portem aviat a totes les cases farem turisme rural. És un bon complement per a la migrada pagesia; però només els caps de setmana. La resta dels dies continuarem sols. Sembla que estem predestinats a ser el descans de la gent urbana. Ho trobo molt fred. El caliu del poble te'l dona el veí de cada dia, mai el turista de cap de setmana.

Un dia qualsevol al capvespre és una pau i un relax no sentir res i sentir-ho tot. Ser lluny del món i a prop de tot arreu. El xiulet tan peculiar de l'òliba em diu que és de nit. La remor d'un avió llunyà em recorda que a la ciutat hi ha un altre neguit. I al matí les orenetes, com cada estiu, xiuxiuejant a la meua finestra. Són els sorolls del silenci del meu poble.

En aquests moments em sento

que en penso: primer de tot, moltes gràcies. Me'n sento molt orgullós i, a més, un privilegiat. Normalment qui et fa aquesta ofensa o "insult", amb to sarcàstic, és com dir-te que et falta molta cultura o bé que no hi entens res. Doncs aquesta és encertada. Sempre m'he considerat un aprenent de tot i un "sabedor de nada"; però no pas pel fet de viure a pagès.

La majoria de gent de ciutat encara tenen arrels a pagès i quants encara recorden amb enyorança la nostra vida del camp! Però és un camí sense volta: qui ha marxat, és molt difícil que torni per viure-hi. Per alguns potser no hi havia cap més remei que anar-se'n. Uns per ser fadrí de la casa, altres per qüestió d'estudis, que després d'una carrera la ciutat ofereix més possibilitats. Altres per ser masovers d'algun amo amb ganes de menar terra; i més de quatre per formar una família, que a ciutat sembla més fàcil de trobar

no envegem pas els de ciutat; perquè la tenim a l'abast de la mà.

Fa anys que sento parlar del desenvolupament rural i de l'equilibri territorial. Tothom ens ho vol arreglar des de la capital; però només els caps de setmana; i quan vénen no hi veuen pas més enllà de la menjadora. No cal pas que es preocupin tant per nosaltres els de ciutat, que si algun dia ens convé, bé prou que farem com les rates; ben amuntegades anar allà on hi ha menjar i si no ens destruïrem prou mútuament. La naturalesa és sàvia.

Els mateixos que moments abans parlen de les delícies del camp, es frisen per tornar al seu món. Personalment puc assegurar que ho han provat amb ofertes prou temptadores com per fer-me obrir els ulls i preguntar-me què hi faig realment aquí.

Me'n queden moltes per dir. Per avui només una: m'he sentit més vegades sol a ciutat acompanyat, que a pagès sol.

ROS
autoescola

tel. 973 551 011
973 460 164
973 462 028

FUNERÀRIA DE TORÀ
i COMARCA

J. TORNÉ

Servei permanent 24 h
973 390 862

SERVEI PER A PARTICULARS I
PER A TOTES LES COMPANYIES
D'ASSEGURANCES

REPRESENTANT:
JAUME TARRUELLA I SOLÉ
PLAÇA DE LA FONT, 10 - TORÀ
TEL. 973 473 423

PEIX FRESC / CONGELAT

PLAÇA DEL VALL, 10
25750 TORÀ LLEIDA
TEL. 473481

VILAMAR, S.C.P. - NIF. G-25362427

RACÓ DEL VALL

Cafè, Bar i Restaurant

NIF: 08685738-H
Plaça del Vall, 33 - 25750 TORÀ
Tel. 635 024 337

Si passeu pel Racó del Vall,
hi trobareu una variada carta d'entrepans,
calents i freds, tapes variades, plats
combinats, penades de peix, assortits ibèrics...
Tot a uns preus, una qualitat i un servei
que no trobareu en tota la comarca.
Gràcies per la vostra confiança

FUSTA, ALUMINI I P. V. C.

Badia

Avgda. Solsona, 17
Tel. 973473181
25750 - TORÀ

**TALLER
MECÀNIC**

R. R.

REPARACIÓ I VENDA DE

• COTXES • MOTOS • BICICLETES
• MOTOSERRES • BOMBES D'AIGUA

Carrer Eras, 19

☎ (973) 47 33 27
25750 TORÀ (Lleida)

La Vall
del
Llobregós

PASSA-HO

Llobregós

**PINTURA
I DECORACIÓ
TÀSIES**

PINTURA INTERIOR I EXTERIOR, COL·LOCACIÓ DE PARQUET,
FRISO, PAPER, PANELS DE FUSTA,
RESTAURACIÓ DE MOBLES, PORTES, PERSIANES, LÀMPADES.

c/ Sant Jaume, nº 2 TORÀ Tel. 973473303

Els pastissers del Llobregós

LA COCA DE CAL PEP DE CASTELLFOLLIT DE RIUBREGÓS

FOTOS: XAVIER SUNYER

Fent la massa

Estirant la massa

Ficant les coques al forn

... ja estan fetes

Les coques de sucre, les de verdures (de recapte) i el pa, tot cuit en forn antic de llenya, són les especialitats d'aquest forn.

El Pau i la Mercè han reviscut per a Llobregós Informatiu una fornada de coques de pa, un producte ben típic del restaurant Can Pep, de Castellfollit de Riubregós.

La coca s'elabora amb un base de farina, llevat, aigua i sal. Aquesta massa la deixarem reposar una hora. Passat aquest temps aplanem i estirem la pasta fins a donar-li forma i li afegim un rajolí d'oli i força sucre. Fiquem la massa al forn, a dos-cents graus, durant uns cinc minuts. Un cop cuita retirem la coca del forn i escampen pel damunt anís i sucre, al gust, i... ja la tenim llesta per a menjar.

El toc final del sucre

Forn: Restaurant Can Pep (Castellfollit de Riubregós)

Forners: Pau Vendrell i Mercè Millàs

Ingredients: 400 gr. de farina, 100 gr. de sucre, aigua, llevat, sal i oli.

Selecció bibliogràfica de la Biblioteca Municipal Sant Jordi de Torà

MONTSE GRAELLS

Anna Vila. **Els fills diferents es fan grans.** Barcelona. Columna. 2004

Aquest llibre intenta explicar la convivència amb un fill "diferent", en l'etapa de la postadolescència, joventut i una part de la maduresa. Amb el testimoni coratjós de la seva mare, es tracten aspectes com la relació amb els altres, el cost econòmic, la seva sexualitat,

el futur ...

És la història personal de l'autora, Anna Vila, infermera de professió, i la seva filla Sandra, una noia amb paràlisi cerebral, amb un grau indeterminat de deficiència, que en l'actualitat té trenta anys.

Laila Karrouch. **De Nador a Vic.** Barcelona. Columna. 2004

La Laila, nascuda a la ciutat marroquina de Nador el 1977, va arribar a Vic amb la seva família quan tenia vuit anys. Llavors va començar el procés d'adaptació a una nova cultura i a uns nous costums, però també es va desencadenar un seguit d'emocions que la marcarien per sempre.

L'enyorança dels avis i dels amics del Marroc, l'escola i l'institut, la polèmica participació en proves esportives o el racisme latent en la recerca de la primera feina són alguns dels episodis que la Laila va relatant en primera persona.

David Suriol Puigvert. **Cuina per a estudiants.** Barcelona. Columna. 2003

Llibre de receptes senzilles per fer plats molt saborosos, que pot preparar... fins i tot un universitari, encara que mai no hagi sentit afició per la cuina.

De l'experiència personal del mateix autor, quan era estudiant i vivia en un pis amb d'altres universitaris a Pam-

plona, n'ha sorgit aquest llibre amb cent receptes amb la seva fitxa tècnica i una detallada descripció de com es prepara cada plat.

Amb aquest llibre, qualsevol pot començar en l'art culinari i defensar-se amb els fogons.

Carmen Gil. **Per què ens posem vermells com tomàquets?** Barcelona. Parramón. 2004

Si vols saber perquè ens posem vermells com a tomàquets, llegeix la història de la Julieta, que va trobar el perquè.

La protagonista, la Julieta, sempre es posa vermella quan la professora la fa sortir a la pissarra. Un dia li va tocar pre-

parar un treball titulat *Perquè ens posem vermells com a tomàquets?* precisament a ella, que tenia aquest problema.

Una obra simpàtica i útil per a aquelles persones que es poden identificar amb la Julieta.

DISTRIBUÏDOR DE:
ROCALLA, S.A.

CIMENTS - RAJOLES
CERÀMICA - GRES
ARTICLES SANEJAMENT

Avgda. de Solsona, 18
Fax - Tel. 973 47 31 25
25750 TORÀ

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Cpells

Avgda. de la Generalitat, 8
Tel. 973 55 02 02
25210 GUISSONA

BROKER FONTANET S.L.

CORREDORIA D'ASSEGURANCES
ASSESSORIA FISCAL, LABORAL
COMPTABLE, EMPRESARIAL
JURÍDICA I IMMOBILIÀRIA

Avgda. de la Generalitat, 3
25200 MOLLEBRUSA (Lleida)
tel. 973 712 233 • fax: 973 712 129

Carrer Indústria, 7
25500 LA POBLA DE SEGUR
tel. 973 68 05 04 • fax: 973 68 05 04

Passeig Caputxins, 1, 1r. 1a.
43800 VALLS (Tarragona)
tel. 977 61 35 00 • fax: 977 60 35 03

EDUARD GOMIS, JUGADOR DEL TORÀ

Fa cinc temporades que juga al Club de Futbol Torà. Nascut a Reus, on viu, cada cap de setmana es desplaça per jugar un partit de 3a regional. Aquest enginyer industrial destaca especialment per la seva habilitat amb la pilota i, un cop el coneixes, també per la seva extraordinària educació, fora i dintre del camp.

Format com a jugador al Reus Esportiu, assoleix als disset anys el màxim nivell jugant a la 2a Divisió B amb el Gimnàstic de Tarragona.

TEXT I FOTOS: XAVIER SUNYER

On t'has format com a futbolista?

Vaig començar a jugar a futbol molt jove; no recordo exactament a quina edat. El meu primer equip va ser el Reus Deportiu, dels 6/7 als 13 anys; vaig estar uns anys, fins a la categoria de cadets, al Club de Futbol Baix Camp; al Centre d'Alta Tecnificació Espanyola durant un any de cadet, i el meu últim club va ser el Gimnàstic de Tarragona, on vaig jugar de juvenil.

Com recordes la teva etapa de jugador del Gimnàstic?

Vaig jugar-hi de juvenil, el primer cop que el Club Gimnàstic de Tarragona va disposar d'un equip juvenil a categoria "Nacional". Va ser molt bonic jugar-hi ja que l'experiència, per un club petit de Tarragona, de competir amb clubs que disposen d'equips importants a nivell sènior és molt estimulant per a un noi de 17 anys (o com a

mínim ho va ser per a mi). Recordo que es va voler fer un equip competitiu, sempre a nivell de la província de Tarragona. Es varen realitzar unes proves de selecció a molta gent d'arreu i finalment vàrem arribar a fer un equip prou compensat. La realitat és que vàrem quedar tercers (molt per sobre del que s'havia previst i per davant d'equips com el Barcelona o el Sant Gabriel, que a nivell de categories inferiors en aquella època eren el referent) així que van ser un anys molt divertits. A nivell personal, la veritat és que em va anar molt bé, així que a meitat d'any em varen pujar al primer equip del Gimnàstic on vaig jugar-hi fins a final d'any.

Del Gimnàstic al Torà, això no s'entén. Explica'ns perquè el deixes.

Deixo el futbol en el moment en què arriben els exàmens de Selectivitat. A més, l'ambient que es respira al futbol de competició és bastant pobre i, bé, ajudat pel fet que a la noia amb la que sortia tampoc li feia especial il·lusió, ho vaig deixar. Al cap d'uns anys, un amic em demana un dia si vull jugar un parell de partits amb un club amb el qual ell, els diumenges, juga des de fa moltíssims anys. Em diu que no fa falta entrenar i li dic que sí. Amb el temps, aquest amic esdevé un dels meus millors amics. Finalment, el futbol passa a ser un motiu per passar una bona estona. Existeixen d'altres motius, però són de caire personal. Ho resumiria en què tothom a Torà s'ha portat des del primer dia molt bé amb mi i que el meu amic és i es rodeja habitualment d'una gent i família fantàstica.

Josep Maria Culell, toranès i ex-capità del C.F. Torà amb més d'una dècada aixecant pols per aquests camps de regional. Fa dos anys que ha deixat el futbol degut a una greu lesió. Ha coincidit amb l'Eduard tres temporades.

«El futbol que es juga a Torà, i en general a la regional, és un futbol de físic, de lluita, brega, i en conseqüència poc vistós. L'Eduard, un jugador amb una extraordinària tècnica, ha ajudat a maquillar aquesta mena de futbol.

Aquests anys que he jugat al seu costat, he disfrutat molt. És generós compartint amb els seus companys la classe i el futbol que porta a les seves botes. Crec que ha estat un gran estímul per a l'afecció a l'hora de venir al camp.»

Ramon Vendrell, de la Casa Cremada de Pinós. Capità del C.F. Torà. Tot i no ser de Torà, se'l considera com si ho fos. És un dels jugadors més estimats per l'afecció. Valent i molt fidel, com ho demostra el fet que ja fa setze anys que juga a Torà.

«Com a capità la pregunta més habitual que em fan els àrbitres i els jugadors contraris, referint-se a l'Eduard, és: Com és que aquest tio juga amb vosaltres? L'Eduard, que podria jugar sense problemes dues o tres categories per sobre de la tercera regional, juga al Torà per amistat, la qual cosa l'honora molt. Ha fet amics, hi ha bon ambient i s'hi troba bé»

Paquito Montalbán. President del C.F. Torà. Ja fa molts anys que ell i un grup que l'ajuden tiren el carro del futbol. Un carro a vegades desagraït i altres més satisfactori.

"Pel club és una gran sort disposar d'un jugador com l'Eduard. És un exemple per a tots els seus companys, no només per la seva categoria com a futbolista, sinó també pel seu comportament educat i correcte tant a dintre com a fora del camp".

En aquests moments què representa el futbol per a tu?

Senzillament un esport que m'agrada practicar, que em fa desconnectar i bàsicament que em relaxa. Crec que m'agrada molt més ara que quan tenia 18 anys.

Què tal els teus companys d'equip, hi ha bon rotllo al vestidor?

Els companys de vestidor són, a nivell general, molt bona gent. Destacaria algunes persones com els Srs. Juárez, el Sr. Altarriba i alguns que ja no hi són com el Sr. Pulit, gent fantàstica amb la qual realment és molt fàcil sentir-te a gust. Resulta una sort per a algun d'ells que hagi decidit no "venjar-me" explicant a la gent alguna de les seves actituds o afeccions més particulars.

Notes en l'afecció del Torà un excessiu proteccionisme?

L'afecció del Torà és fantàstica. A vegades em pregunto com han aguantat algun dels nostres insofribles partits (que n'hem tingut i molts). Jo no em considero de cap manera el líder futbolístic de l'equip. No sóc ni pretenc ser un exemple per

a ningú. Hem de relativitzar les coses: em dedico a fer el que puc (suposo que com tothom). Hi ha gent que sap fer millor unes coses que altres a base de sacrifici o dedicació; però en els esports això és innat.

Finalment, unes paraules per l'afecionat del Torà.

Sento molt no poder-los dir que "*ja ens veurem a la Plaça Sant Jaume...*". Només els demano que ens suportin el que queda d'any, que ja seria prou.

Torà
Pl. de la Creu - Av. Solsona
25750 Torà
Tel. 973 47 34 10
Fax 973 47 38 15
E-mail: oficina.4378@lacaixa.es

AGRIPLANT HUGUET S.L.

Reforestacions **ah**

Tallades de millora

Estassada de matolls

Tef. 938698019

FUTBOL BASE

FOTO: XAVIER SUNYER

Imatge de l'equip dels pre-benjamins de Futbol 7 de Torà, integrat en l'Escola de Futbol de Guissona. Aquesta quitxalla juga una lliga de futbol no competitiva els dissabtes al matí, en la qual prenen part equips de tota la província de Lleida.

Integrants (d'esquerra a dreta): Gabi Cepero, Leandro Rapisarda (entrenadors), David Muntada (Coordinador Escola de Futbol), Oriol Palou, Lluís Torreguitart, Jordi Coletas, Arnau Cepero, Robert Garrabou, Gerard Vila, Kevin Garcia i Aleix Torres.

FUTBOL SALA: L'ALTRE DERBI DEL LLOBREGÓS

FOTO: XAVIER SUNYER

El passat 19 de febrer, Castellfollit i Torà es van enfrontar en partit de lliga federada de futbol sala. El resultat d'empat a dos gols va satisfer tothom. El gol de l'empat del Torà va arribar en els darrers minuts de la segona part, circumstància que va donar molta emoció al matx.

Un cop més es va evidenciar el bon rotllo que hi ha entre els jugadors dels dos equips, com ho demostra la foto de grup que es van fer abans de començar el partit.

JOLONCH MATILLAS, C.B.
CENTRE COMERCIAL

C/ Eres, 14
25750 Torà (Lleida)
Telf. 973473217

CLÍNICA DENTAL
TORÀ

ADULTS - NENS
TOTES LES ESPECIALITATS

CHRISTIAN TAYEDA LEMA
Professor de la Universitat de Barcelona

De dilluns a divendres de 10 a 13 h. i de 16 a 20 h
Dissabtes, de 10 a 13 h

Dr. Maluqué, 1, 1er. 1a.
Telèfon 973 473 527
25750 TORÀ

enguxats i decoració

FRANCO, s.l.

Disseny i muntatges en:

PLADUR

- * cornises
- * plafons
- * batacons i sostres desmuntables

c/. Baix, 17, 2n. • 25750 TORÀ (Lleida)
Tel. 973 47 34 35 • Tel. Mòbil 617 283 849

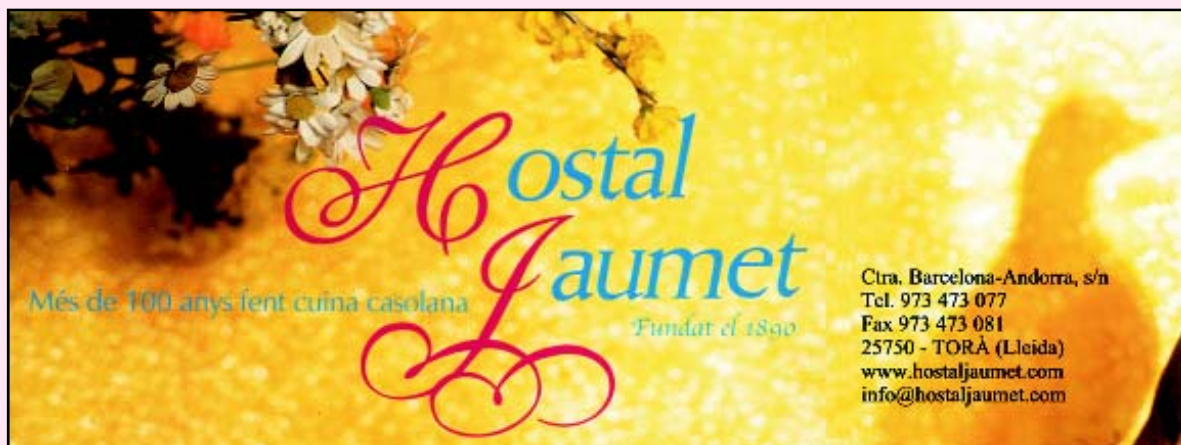
VILAMÚ SA

Ctra. d'Andorra, 14
25750 TORÀ (Lleida)

Tel. 973 47 30 61
Fax. 973 47 34 36

MARBRES, GRANITS, LLARS DE FOC, LÁPIDES,, MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ, MOBILIARI PER A LA CUINA I BANY, MAQUINÀRIA, PINTURES, MUNTATGE DE PLADUR, ELECTRODOMÈSTICS

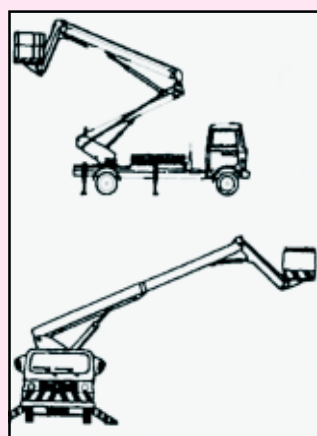

Més de 100 anys fent cuina casolana

Hostal Jaumet

Fundat el 1890

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel. 973 473 077
Fax 973 473 081
25750 - TORÀ (Lleida)
www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com

Electroinstal·lacions

JOAN MASANÉS BERTRAN

ELECTRICITAT, FONTANERIA, CALEFACCIÓ
SERVEI I LLOGUER CAMIÓ AMB PLATAFORMA AÈRIA

Plaça del Vall, 34. 25750 Torà

TEL-FAX: 973473200 mòbil 670881610

TALLER TORANÈS

ANTONI FERRER

REPARACIÓ GENERAL
GRUA PERMANENT

Castrol

Taller TORANÈS

J.A. FERRER

REPARACIÓ GENERAL
SERVEI DE GRUA PERMANENT
SERVEI DE TAXI
Ctra. Seu d'Urgell
25750 Torà (Lleida)

Telf. 973 473 080 Mòbil 607559909